

Hof van Cassatie

LIBERCAS

4 - 2017

ADVOCAAT

- Tucht - Tuchtraad van beroep - Stafhouder - Onderzoeker - Verhoor ter zitting van beiden

De ter zake toepasselijke bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek noch artikel 6 EVRM sluiten uit dat de stafhouder samen met de onderzoeker ter zitting van de tuchtraad van beroep kan worden gehoord.

- Artt. 458, § 1, eerste en tweede lid, en § 2, eerste lid, 459, § 1, tweede lid, en § 2, laatste lid, en 467 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 december 2016

D.2016.0006.N

AC nr. ...

- Onderzoek in strafzaken - Huiszoeking bij een van zijn vrijheid beroofde verdachte - Verklaring dat zich in een ander pand relevante documenten bevinden - Ophalen en overhandigen van die documenten - Bijstand van een advocaat

Uit artikel 6.1 EVRM en het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces volgt niet dat een van zijn vrijheid beroofde verdachte bij wie een huiszoeking wordt uitgevoerd en die bij die gelegenheid aangeeft dat zich in een ander pand relevante documenten bevinden, die documenten slechts vrijwillig zou mogen ophalen en overhandigen aan de verbalisanten, nadat hij bijstand heeft gehad van een raadsman en hij werd gewezen op het verbod van gedwongen zelfincriminatie.

15 november 2016

P.2016.0344.N

AC nr. ...

- Bescherming van de maatschappij - Internering - Tenuitvoerlegging van de internering - Kamer voor bescherming van de maatschappij - Zitting - Verplichte bijstand van een advocaat - Bestaansreden

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

25 januari 2017

P.2016.1340.F

AC nr. ...

- Bescherming van de maatschappij - Internering - Tenuitvoerlegging van de internering - Kamer voor bescherming van de maatschappij - Verstek van geïnterneerde - Vertegenwoordiging door advocaat - Weigering - Wettigheid

De bepalingen van de wet van 5 mei 2014 beletten niet dat de geïnterneerde persoon die afwezig is op het debat voor de kamer voor de bescherming van de maatschappij, door een advocaat wordt vertegenwoordigd (1). (1) Zie concl. OM in Pas.

25 januari 2017

P.2016.1340.F

AC nr. ...

- Bescherming van de maatschappij - Internering - Tenuitvoerlegging van de internering - Kamer voor bescherming van de maatschappij - Zitting - Persoonlijke verschijning van de geïnterneerde - Vertegenwoordiging door advocaat

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

25 januari 2017

P.2016.1340.F

AC nr. ...

- Bescherming van de maatschappij - Internering - Tenuitvoerlegging van de internering - Kamer voor bescherming van de maatschappij - Zitting - Persoonlijke verschijning van de geïnterneerde - Vertegenwoordiging door advocaat

Uit de artikelen 2, 30, tweede lid, en 81, § 2, van de wet van 5 mei 2014 volgt, enerzijds, dat de geïnterneerde persoon persoonlijk moet verschijnen voor de kamer voor de bescherming van de maatschappij en daarbij moet worden bijgestaan door een advocaat en, anderzijds, dat de geïnterneerde persoon niet persoonlijk mag verschijnen en moet worden vertegenwoordigd door zijn advocaat indien medisch-psychiatrische vragen in verband met zijn toestand gesteld worden en het bijzonder schadelijk is om deze in zijn aanwezigheid te behandelen (1). (1) Zie concl. OM in Pas.

25 januari 2017

P.2016.1340.F

AC nr. ...

- Bescherming van de maatschappij - Internering - Tenuitvoerlegging van de internering - Kamer voor bescherming van de maatschappij - Verstek van geïnterneerde - Vertegenwoordiging door advocaat - Weigering - Wettigheid

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

25 januari 2017

P.2016.1340.F

AC nr. ...

- Bescherming van de maatschappij - Internering - Tenuitvoerlegging van de internering - Kamer voor bescherming van de maatschappij - Zitting - Verplichte bijstand van een advocaat - Bestaansreden

Luidens artikel 81, § 2, van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering kunnen de kamer voor de bescherming van de maatschappij en het Hof van Cassatie ten aanzien van de geïnterneerde persoon, slechts beslissen indien deze bijgestaan of vertegenwoordigd wordt door een advocaat; de verplichte bijstand door een advocaat is noodzakelijk wegens de situatie waarin de geïnterneerde persoon zich bevindt en omdat geen enkel hoger beroep mogelijk is tegen de beslissingen van de kamer voor de bescherming van de maatschappij (1). (1) Zie concl. OM in Pas.

25 januari 2017

P.2016.1340.F

AC nr. ...

AFSLUITING

- Misdrif - Geheel of gedeeltelijk vernielen van landelijke of stedelijke afsluitingen, uit welke materialen ook gemaakt

Artikel 545 Strafwetboek bestraft onder meer het geheel of gedeeltelijk vernielen van landelijke of stedelijke afsluitingen, uit welke materialen ook gemaakt; voor dit wanbedrijf is vereist dat de aantasting van de afsluiting tot gevolg heeft dat die afsluiting haar beschermingsfunctie verliest zodat een loutere beschadiging of verzwakking van de afsluiting, zonder het teloor gaan van de beschermingsfunctie van de afsluiting niet valt onder deze strafbaarstelling.

25 oktober 2016

P.2015.1337.N

AC nr. ...

APOTHEKER

- Tucht - Wetboek Economisch Recht - Activiteiten van de beoefenaars van een vrij beroep - Intellectuele prestaties kenmerkend voor dit vrij beroep - Boek XIV WER - Andere activiteiten waarvoor dit niet het geval is - Boek VI WER

Uit de bepalingen van de artikelen I. 1. 1° en I. 8. 35°, VI. 1. §1 en XIV. 1. §1, eerste en tweede lid, Wetboek Economisch Recht en de wetsgeschiedenis volgt dat de activiteiten van de beoefenaars van een vrij beroep ressorteren onder Boek XIV voor zover deze activiteiten specifiek vallen onder de intellectuele prestaties die kenmerkend zijn voor dit vrij beroep, terwijl de activiteiten waarvoor dit niet het geval is, onderworpen zijn aan de bepalingen van Boek VI WER.

- Artt. I. 1. 1°, I. 8. 35°, VI. 1, § 1, en XIV. 1, § 1, eerste en tweede lid Wetbank 28 februari 2013 van economisch recht

16 december 2016

D.2016.0008.N

AC nr. ...

- Tucht - Wetboek Economisch Recht - Beoefenaar van een vrij beroep - Activiteiten die ressorteren onder de bepalingen van Boek VI WER - Toepasselijkheid van de deontologische gedragsregels eigen aan het vrij beroep

De omstandigheid dat bepaalde activiteiten van de beoefenaar van het vrij beroep ressorteren onder de bepalingen van Boek VI WER, doet evenwel geen afbreuk aan de toepasselijkheid op deze laatste van de deontologische gedragsregels eigen aan het vrij beroep, ook wat de activiteiten betreft die niet kenmerkend zijn voor dit vrij beroep.

- Artt. I. 1. 1°, I. 8. 35°, VI. 1, § 1, en XIV. 1, § 1, eerste en tweede lid Wetbank 28 februari 2013 van economisch recht

16 december 2016

D.2016.0008.N

AC nr. ...

ARBEIDSOVEREENKOMST

AARD VAN DE WET. TOEPASSINGSSFEER

Aard van de wet - toepassingsfeer - Wet van 3 juli 1978 - Artikel 38, § 2, tweede lid - Dwingende bepaling - Bescherming van de werknemer - Ontslag - Opzegging - Schorsing - Verzaking - Grenzen

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

30 januari 2017

S.2015.0119.F

AC nr. ...

Aard van de wet - toepassingsfeer - Wet van 3 juli 1978 - Artikel 38, § 2, tweede lid - Dwingende bepaling - Bescherming van de werknemer - Ontslag - Opzegging - Schorsing - Verzaking - Grenzen

Krachtens artikel 38, §2, tweede lid, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, houdt, bij ontslag gegeven door de werkgever vóór of tijdens de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, de opzeggingstermijn op te lopen tijdens de schorsing; die dwingende bepaling stelt een bescherming in ten voordele van de werknemer waaraan laatstgenoemde niet kan verzaken zolang de bestaansreden ervan blijft bestaan; daaruit volgt dat de werknemer enkel kan verzaken aan de schorsing van de opzegging eens deze is ingegaan en enkel voor de reeds verstreken tijd van de opzegging (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2016, nr. ...

30 januari 2017

S.2015.0119.F

AC nr. ...

EINDE

Einde - Opzegging - Ontslag - Opzegging - Schorsing - Bescherming van de werknemer - Verzaking - Grenzen

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

30 januari 2017

S.2015.0119.F

AC nr. ...

Einde - Opzegging - Ontslag - Opzegging - Schorsing - Bescherming van de werknemer - Verzaking - Grenzen

Krachtens artikel 38, §2, tweede lid, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, houdt, bij ontslag gegeven door de werkgever vóór of tijdens de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, de opzeggingstermijn op te lopen tijdens de schorsing; die dwingende bepaling stelt een bescherming in ten voordele van de werknemer waaraan laatstgenoemde niet kan verzaken zolang de bestaansreden ervan blijft bestaan; daaruit volgt dat de werknemer enkel kan verzaken aan de schorsing van de opzegging eens deze is ingegaan en enkel voor de reeds verstreken tijd van de opzegging (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2016, nr. ...

30 januari 2017

S.2015.0119.F

AC nr. ...

BESCHADIGING - VERNIELING***- Geheel of gedeeltelijk vernielen van landelijke of stedelijke afsluitingen, uit welke materialen ook gemaakt***

Artikel 545 Strafwetboek bestraft onder meer het geheel of gedeeltelijk vernielen van landelijke of stedelijke afsluitingen, uit welke materialen ook gemaakt; voor dit wanbedrijf is vereist dat de aantasting van de afsluiting tot gevolg heeft dat die afsluiting haar beschermingsfunctie verliest zodat een loutere beschadiging of verzwakking van de afsluiting, zonder het teloor gaan van de beschermingsfunctie van de afsluiting niet valt onder deze strafbaarstelling.

25 oktober 2016

P.2015.1337.N

AC nr. ...

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ**HOGE COMMISSIE*****Hoge commissie - Onderzoek invrijheidstelling geïnterneerde - Beoordelingsbevoegdheid***

De hoge commissie heeft bij het onderzoek of er grond is om de invrijheidstelling van een geïnterneerde te bevelen overeenkomstig artikel 18 Wet Bescherming Maatschappij, zoals hier toepasselijk, de definitieve beslissingen van de onderzoeksgerechten en de vonnisgerechten die de internering van de betrokkene hebben bevolen en de gronden waarop die beslissingen steunen, niet te beoordelen.

25 oktober 2016

P.2016.0846.N

AC nr. ...

INTERNERING***Internering - Tenuitvoerlegging van de internering - Kamer voor bescherming van de maatschappij - Zitting - Persoonlijke verschijning van de geïnterneerde - Bestaansreden***

De doelstellingen van de internering, die vermeld zijn in artikel 2 van de wet van 5 mei 2014, vereisen dat de kamer voor de bescherming van de maatschappij zich persoonlijk kan vergewissen van de toestand waarin de geïnterneerde zich bevindt op het tijdstip dat zij moet beslissen over de internering, de handhaving of de modaliteiten ervan (1). (1) Zie concl. OM in Pas.

25 januari 2017

P.2016.1340.F

AC nr. ...

Internering - Tenuitvoerlegging van de internering - Kamer voor bescherming van de maatschappij - Zitting - Verplichte bijstand van een advocaat - Bestaansreden

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

25 januari 2017

P.2016.1340.F

AC nr. ...

Internering - Tenuitvoerlegging van de internering - Kamer voor bescherming van de maatschappij - Zitting - Persoonlijke verschijning van de geïnterneerde - Vertegenwoordiging door advocaat

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

25 januari 2017

P.2016.1340.F

AC nr. ...

Internering - Tenuitvoerlegging van de internering - Kamer voor bescherming van de maatschappij - Zitting - Persoonlijke verschijning van de geïnterneerde - Vertegenwoordiging door advocaat

Uit de artikelen 2, 30, tweede lid, en 81, § 2, van de wet van 5 mei 2014 volgt, enerzijds, dat de geïnterneerde persoon persoonlijk moet verschijnen voor de kamer voor de bescherming van de maatschappij en daarbij moet worden bijgestaan door een advocaat en, anderzijds, dat de geïnterneerde persoon niet persoonlijk mag verschijnen en moet worden vertegenwoordigd door zijn advocaat indien medisch-psychiatrische vragen in verband met zijn toestand gesteld worden en het bijzonder schadelijk is om deze in zijn aanwezigheid te behandelen (1). (1) Zie concl. OM in Pas.

25 januari 2017

P.2016.1340.F

AC nr. ...

Internering - Tenuitvoerlegging van de internering - Kamer voor bescherming van de maatschappij - Zitting - Verstek van geïnterneerde - Vertegenwoordiging door advocaat - Weigering - Wettigheid

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

25 januari 2017

P.2016.1340.F

AC nr. ...

Internering - Tenuitvoerlegging van de internering - Kamer voor bescherming van de maatschappij - Zitting - Verstek van geïnterneerde - Vertegenwoordiging door advocaat - Weigering - Wettigheid

De bepalingen van de wet van 5 mei 2014 beletten niet dat de geïnterneerde persoon die afwezig is op het debat voor de kamer voor de bescherming van de maatschappij, door een advocaat wordt vertegenwoordigd (1). (1) Zie concl. OM in Pas.

25 januari 2017

P.2016.1340.F

AC nr. ...

Internering - Tenuitvoerlegging van de internering - Kamer voor bescherming van de maatschappij - Zitting - Persoonlijke verschijning van de geïnterneerde - Bestaansreden

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

25 januari 2017

P.2016.1340.F

AC nr. ...

Internering - Tenuitvoerlegging van de internering - Kamer voor bescherming van de maatschappij - Zitting - Verplichte bijstand van een advocaat - Bestaansreden

Luidens artikel 81, § 2, van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering kunnen de kamer voor de bescherming van de maatschappij en het Hof van Cassatie ten aanzien van de geïnterneerde persoon, slechts beslissen indien deze bijgestaan of vertegenwoordigd wordt door een advocaat; de verplichte bijstand door een advocaat is noodzakelijk wegens de situatie waarin de geïnterneerde persoon zich bevindt en omdat geen enkel hoger beroep mogelijk is tegen de beslissingen van de kamer voor de bescherming van de maatschappij (1). (1) Zie concl. OM in Pas.

25 januari 2017

P.2016.1340.F

AC nr. ...

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN

IN HET BUITENLAND

In het buitenland - Verordening (EG) nr. 1393/2007 - Verzoekschrift tot hoger beroep - Verzendende instantie - Taak

Wanneer een verzoekschrift tot hoger beroep ter griffie wordt neergelegd in een grensoverschrijdend geschil waarop de Betekeningsverordening van toepassing is, rust op de verzendende instantie, te dezen de griffie, de taak om zowel de aanvrager in kennis te stellen zoals bepaald in artikel 5.1 Betekeningsverordening, met name dat degene voor wie het stuk is bestemd, het âkanâ weigeren om het in ontvangst te nemen omdat het niet in een van de in artikel 8 bedoelde talen is gesteld, als om de toezending ter kennisgeving te doen van de beroepsakte vergezeld van een aanvraag volgens het modelformulier als bijlage I; hieruit volgt niet dat de verzoeker verplicht is een vertaling onmiddellijk te voegen vooraleer de toezending ter kennisgeving moet gebeuren, noch dat deze toezending door de griffie afhankelijk kan worden gesteld van de verplichting een vertaling te voegen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 5.1 en 8 Verordening E.G. nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007

16 december 2016

C.2014.0334.N

AC nr. ...

In het buitenland - Verordening (EG) nr. 1393/2007 - Verzoekschrift tot hoger beroep - Verzendende instantie - Taak

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem

16 december 2016

C.2014.0334.N

AC nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG

ALLERLEI

Allerlei - Uitvoerende macht - Administratieve overheid - Gebonden bevoegdheid

Bij een gebonden bevoegdheid kan de administratieve overheid enkel vaststellen dat de wettelijke voorwaarden al dan niet vervuld zijn en beschikt zij over geen enkele beoordelingsbevoegdheid (1). (1) Zie de concl. van procureur-generaal baron J. VELU, toen advocaat-generaal, voor Cass. (verenigde kamers) 10 april 1987, AR 5590-5619, AC 1986-87, nr. 477; zie tevens de concl. van advocaat-generaal C. VANDEWAL bij Cass. (verenigde kamers) 19 februari 2015, AR C.14.0369.N, AC 2015, nr. 132.

- Art. 144 Grondwet 1994

9 december 2016

C.2016.0057.N

AC nr. ...

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreckte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Rechterlijke macht - Bevoegdheid

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die gegrond is op een subjectief recht (1). (1) Cass. (verenigde kamers) 20 december 2007 (2 arresten), AR C.06.0574.F en C.06.0596.F, AC 2007, nrs. 655-656, beide met concl. van advocaat-generaal T. WERQUIN in Pas. 2007, nrs. 655-656.

- Art. 144 Grondwet 1994

9 december 2016

C.2016.0057.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen - Subjectief recht ten aanzien van een administratieve overheid

Een partij kan zich ten aanzien van de administratieve overheid enkel op een subjectief recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid volledig gebonden is (1). (1) Cass. (verenigde kamers) 20 december 2007 (2 arresten), AR C.06.0574.F en C.06.0596.F, AC 2007, nrs. 655-656, beide met concl. van advocaat-generaal T. WERQUIN in Pas. 2007, nrs. 655-656.

- Art. 144 Grondwet 1994

9 december 2016

C.2016.0057.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen - Subjectief recht

Het bestaan van een subjectief recht veronderstelt dat de eiser zich beroept op een welbepaalde juridische verplichting die een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de uitvoering waarvan die partij belang heeft (1). (1) Cass. (verenigde kamers) 20 december 2007 (2 arresten), AR C.06.0574.F en C.06.0596.F, AC 2007, nrs. 655-656, beide met concl. van advocaat-generaal T. WERQUIN in Pas. 2007, nrs. 655-656.

- Art. 144 Grondwet 1994

9 december 2016

C.2016.0057.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Bevoegdheid - Correctionele rechtbank - Verwijzing door het onderzoeksgerecht - Correctionalisering - Heromschrijving van het feit door het vonnisgerecht naar een zwaardere misdaad - Nieuwe omschrijving uitdrukkelijk uitgesloten door het onderzoeksgerecht - Aanneming verzachtende omstandigheden door het vonnisgerecht - Vereiste

Wanneer het onderzoeksgerecht met aanneming van verzachtende omstandigheden een beklagde wegens een gecorrectionaliseerde misdaad heeft verwezen naar de correctionele rechtbank, kan de correctionele rechtbank en in hoger beroep het hof van beroep die misdaad heromschrijven naar een zwaardere misdaad, ook als het onderzoeksgerecht die zwaardere omschrijving uitdrukkelijk heeft uitgesloten, zonder dat vereist is dat het vonnisgerecht na die heromschrijving naar een zwaardere misdaad zelf verzachtende omstandigheden aanneemt; de door het onderzoeksgerecht aangenomen verzachtende omstandigheden gelden immers ook voor het door de vonnisrechter heromschreven feit (1). (1) Zie conclusie OM.

15 november 2016

P.2016.0773.N

AC nr. ...

Strafzaken - Bevoegdheid - Correctionele rechtbank - Verwijzing door het onderzoeksgerecht - Correctionalisering - Heromschrijving van het feit door het vonnisgerecht naar een zwaardere misdaad - Nieuwe omschrijving uitdrukkelijk uitgesloten door het onderzoeksgerecht -

Aanneming verzachtende omstandigheden door het vonnisgerecht - Vereiste

Conclusie van advocaat-generaal Timperman.

15 november 2016

P.2016.0773.N

AC nr. ...

BEWIJS**STRAFZAKEN*****Strafzaken - Bewijsvoering - Partijdige bewijsgaring - Beoordeling door de rechter - Redenen***

Het eerlijke karakter van het proces kan in het gedrang komen wanneer de bewijsgaring in haar geheel is geschied in omstandigheden die doen twifelen aan de betrouwbaarheid van het verkregen bewijs omdat er twijfel bestaat over de onpartijdigheid van de onderzoeker die het onderzoek gevoerd of medegevoerd heeft; de vrees voor een partijdige bewijsgaring moet evenwel objectief gerechtvaardigd zijn en daarvoor is niet vereist dat het bewijs geleverd wordt dat de onderzoeker effectief partijdig heeft gehandeld en geen onderzoek à décharge gevoerd heeft, maar de rechter moet wel vaststellen dat er objectieve redenen voorhanden zijn die bij de partijen de gewettigde vrees doen ontstaan dat dit het geval geweest is (1). (1) Cass. 11 juni 2013, AR P.13.0428.N, AC 2013, nr. 357.

25 oktober 2016

P.2015.0593.N

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijsvoering - Gebruik in een in België ingestelde strafvordering van bewijsmateriaal verkregen door uitvoering in België van een buitenlands rechtshulpverzoek - Beoordeling van de wettigheid van het buitenlands onderzoek - Draagwijdte

Indien in een in België ingestelde strafvordering gebruik wordt gemaakt van bewijsmateriaal dat werd verkregen door de uitvoering in België van een buitenlands rechtshulpverzoek zonder dat aan het in het buitenland gevoerde onderzoek zelf enig bewijsmaterieel wordt ontleend, dient de Belgische rechter niet de wettigheid te beoordelen van dit buitenlands onderzoek dat immers in generlei mate bijdraagt tot zijn oordeelsvorming en is het buitenlands rechtshulpverzoek te beschouwen als loutere inlichting zonder dat de informatie die het bevat of waarop het is gesteund, bewijs vormt (1). (1) Zie wat betreft het onderscheid tussen inlichtingen en bewijs ? Cass. 27 september 2016, AR P.15.0852.N, AC 2016, nr?; Cass. 25 november 2014, AR P.14.0948.N, AC 2014, nr. 724; Cass. 10 september 2013, AR P.13.0376.N, AC 2013, nr. 434; F. SCHUERMANS,? De zoektocht naar of de jacht op de herkomst van de politiezone informatie als start van een strafrechtelijk vooronderzoek?, T. Strafr. 2014/1, 47-53.

8 november 2016

P.2016.0613.N

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijsvoering - Geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens - Wegverkeer - Plaatsing van vaste en mobiele flitspalen - Aangifte bij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer - Aangifte van alle gebruikte flitspalen - Wettigheid

Aangezien artikel 17, § 1, eerste lid, en § 3 Wet Verwerking Persoonsgegevens betrekking heeft op de aangifte bij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van één of meer geautomatiseerde verwerkingen van gegevens die voor de verwezenlijking van een doeleinde of van verscheidene samenhangende doeleinden bestemd zijn, voldoet de voorafgaande aangifte van alle vaste en mobiele flitspalen die gebruikt worden in een politiezone aan de wettelijke vereiste zonder dat daarenboven een individuele aangifte van elk apparaat afzonderlijk vereist is.

- Art. 17, § 1, eerste lid, en § 3 Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

25 januari 2017

P.2016.1006.F

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Wegverkeer - Wegverkeerswet - Artikel 62 - Proces-verbaal - Bijzondere bewijswaarde

De door artikel 62, eerste lid, Wegverkeerswet bepaalde bijzondere bewijswaarde geldt alleen voor de door een bevoegd overheidspersoon in het proces-verbaal van overtreding opgenomen zintuiglijke vaststellingen (1). (1) Cass. 16 september 2014, AR P.13.1871.N, AC 2014, nr. 527.

15 november 2016

P.2016.0811.N

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Wegverkeer - Wegverkeerswet - Artikel 62 - Proces-verbaal dat bewijs oplevert tot bewijs van het tegendeel - Bijzondere bewijswaarde - Persoonlijke betrokkenheid verbalisant bij het vastgestelde misdrijf - Gevolg - Toepassing

De bijzondere bewijswaarde zolang het tegendeel niet is bewezen van de processen-verbaal opgesteld door de overheidspersonen die de Koning aanwijst om toezicht te houden op de Wegverkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten geldt niet wanneer de verbalisant van een dergelijk proces-verbaal persoonlijk betrokken is bij het misdrijf dat het voorwerp uitmaakt van dit proces-verbaal, maar de enkele omstandigheid dat de verbalisant deelneemt aan het verkeer en bij die deelname een overtreding vaststelt en daarvan proces-verbaal opstelt, volstaat niet om te oordelen dat de verbalisant persoonlijk betrokken is; de rechter beoordeelt in feite, mitsdien onaantastbaar, of de verbalisant betrokken partij is en het Hof gaat enkel na of de rechter zijn beslissing over de persoonlijke betrokkenheid van de verbalisant heeft kunnen gronden op de door hem gedane vaststellingen (1). (1) Zie concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH bij Cass. 11 december 2013, AR P.13.1300.F, Pas. 2013, nr. 677.

- Art. 62, eerste lid Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

15 november 2016

P.2016.0811.N

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Wegverkeer - Wegverkeerswet - Snelheidsmeting van een voertuig anders dan de gevallen bedoeld in artikel 62, tweede en derde lid - Proces-verbaal - Bijzondere bewijswaarde - Grens - Beoordeling door de rechter - Toezicht door het Hof

Wanneer een toestel wordt gebruikt om de snelheid te meten van een voertuig, anders dan in de door artikel 62, tweede en derde lid, Wegverkeerswet bedoelde gevallen, is de bijzondere bewijswaarde van het proces-verbaal beperkt tot de zintuiglijke vaststellingen van de verbalisant met betrekking tot dat voertuig, de omstandigheden waarin de meting gebeurde en de aflezing van het resultaat van de meting; het staat aan de rechter te oordelen of op basis van deze vaststellingen, die overeenkomstig artikel 62, eerste lid, Wegverkeerswet, tot bewijs van het tegendeel geacht worden waar te zijn, de overtreding van de Wegverkeerswet of de uitvoeringsbesluiten bewezen is en het Hof gaat enkel na of de rechter die beslissing heeft kunnen gronden op de door hem gedane vaststellingen.

- Art. 62 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

15 november 2016

P.2016.0811.N

AC nr. ...

BOEKHOUDER [ZIE: 701 ACCOUNTANT]***- Tucht - Beroepsinstituut van erkende boekhouders en fiscalisten - Kamer van beroep - Samenstelling - Verhinderung van de werkende leden - Vervanging door de plaatsvervangende leden - Reden van de verhinderung***

Uit de artikelen 52 en 56 van het koninklijk besluit van 27 november 1985 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van de beroepsinstituten die voor de dienstverlenende intellectuele beroepen zijn opgericht, volgt dat de plaatsvervangende leden de werkende leden kunnen vervangen, wanneer deze laatste verhinderd zijn; voor de toepassing van de plaatsvervangende volstaat het dat de verhindering van de werkende leden wordt vastgesteld, zonder dat bovendien vereist is dat de reden van de verhindering wordt vermeld.

- Artt. 52 en 56 KB 27 november 1985 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van de beroepsinstituten die voor de dienstverlenende intellectuele beroepen zijn opgericht

16 december 2016

D.2016.0001.N

AC nr. ...

BORGTOCHT

- Kwijtschelding aan één der hoofdelijke borgen - Gevolg - Bevrijding van de medeborgen

Indien de schuldeiser aan één der hoofdelijke borgen kwijtschelding heeft verleend, worden de medeborgen bevrijd tot beloop van de bijdrageplicht van de bevrijde borg, tenzij wanneer de kwijtschelding werd afgekocht en de afkoopsom meer bedraagt dan de bijdrageplicht van de bevrijde borg, in welk geval de medeborgen worden bevrijd tot beloop van deze afkoopsom.

- Artt. 1285, 1287, derde lid, en 1288 Burgerlijk Wetboek

9 december 2016

C.2016.0149.N

AC nr. ...

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN

- Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht ten aanzien van een administratieve overheid

Een partij kan zich ten aanzien van de administratieve overheid enkel op een subjectief recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid volledig gebonden is (1). (1) Cass. (verenigde kamers) 20 december 2007 (2 arresten), AR C.06.0574.F en C.06.0596.F, AC 2007, nrs. 655-656, beide met concl. van advocaat-generaal T. WERQUIN in Pas. 2007, nrs. 655-656.

- Art. 144 Grondwet 1994

9 december 2016

C.2016.0057.N

AC nr. ...

- Uitvoerende macht - Administratieve overheid - Bevoegdheid - Gebonden bevoegdheid

Bij een gebonden bevoegdheid kan de administratieve overheid enkel vaststellen dat de wettelijke voorwaarden al dan niet vervuld zijn en beschikt zij over geen enkele beoordelingsbevoegdheid (1). (1) Zie de concl. van procureur-generaal baron J. VELU, toen advocaat-generaal, voor Cass. (verenigde kamers) 10 april 1987, AR 5590-5619, AC 1986-87, nr. 477; zie tevens de concl. van advocaat-generaal C. VANDEWAL bij Cass. (verenigde kamers) 19 februari 2015, AR C.14.0369.N, AC 2015, nr. 132.

- Art. 144 Grondwet 1994

9 december 2016

C.2016.0057.N

AC nr. ...

- Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht

Het bestaan van een subjectief recht veronderstelt dat de eiser zich beroept op een welbepaalde juridische verplichting die een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de uitvoering waarvan die partij belang heeft (1). (1) Cass. (verenigde kamers) 20 december 2007 (2 arresten), AR C.06.0574.F en C.06.0596.F, AC 2007, nrs. 655-656, beide met concl. van advocaat-generaal T. WERQUIN in Pas. 2007, nrs. 655-656.

- Art. 144 Grondwet 1994

9 december 2016

C.2016.0057.N

AC nr. ...

- Rechterlijke macht - Bevoegdheid

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die gegrond is op een subjectief recht (1). (1) Cass. (verenigde kamers) 20 december 2007 (2 arresten), AR C.06.0574.F en C.06.0596.F, AC 2007, nrs. 655-656, beide met concl. van advocaat-generaal T. WERQUIN in Pas. 2007, nrs. 655-656.

- Art. 144 Grondwet 1994

9 december 2016

C.2016.0057.N

AC nr. ...

CASSATIE

BEVOEGDHEID VAN HET HOF

Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Wegverkeer - Overtreding - Persoonlijke betrokkenheid verbalisant bij het vastgestelde misdrijf - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toezicht door het Hof

De bijzondere bewijswaarde zolang het tegendeel niet is bewezen van de processen-verbaal opgesteld door de overheidspersonen die de Koning aanwijst om toezicht te houden op de Wegverkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten geldt niet wanneer de verbalisant van een dergelijk proces-verbaal persoonlijk betrokken is bij het misdrijf dat het voorwerp uitmaakt van dit proces-verbaal, maar de enkele omstandigheid dat de verbalisant deelneemt aan het verkeer en bij die deelname een overtreding vaststelt en daarvan proces-verbaal opstelt, volstaat niet om te oordelen dat de verbalisant persoonlijk betrokken is; de rechter beoordeelt in feite, mitsdien onaantastbaar, of de verbalisant betrokken partij is en het Hof gaat enkel na of de rechter zijn beslissing over de persoonlijke betrokkenheid van de verbalisant heeft kunnen gronden op de door hem gedane vaststellingen (1). (1) Zie concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH bij Cass. 11 december 2013, AR P.13.1300.F, Pas. 2013, nr. 677.

- Art. 62, eerste lid Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

15 november 2016

P.2016.0811.N

AC nr. ...

Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Wegverkeer - Snelheidsmeting van een voertuig anders dan de gevallen bedoeld in artikel 62, tweede en derde lid - Proces-verbaal - Bijzondere bewijswaarde - Grens - Beoordeling door de rechter - Toezicht door het Hof

Wanneer een toestel wordt gebruikt om de snelheid te meten van een voertuig, anders dan in de door artikel 62, tweede en derde lid, Wegverkeerswet bedoelde gevallen, is de bijzondere bewijswaarde van het proces-verbaal beperkt tot de zintuiglijke vaststellingen van de verbalisant met betrekking tot dat voertuig, de omstandigheden waarin de meting gebeurde en de aflezing van het resultaat van de meting; het staat aan de rechter te oordelen of op basis van deze vaststellingen, die overeenkomstig artikel 62, eerste lid, Wegverkeerswet, tot bewijs van het tegendeel geacht worden waar te zijn, de overtreding van de Wegverkeerswet of de uitvoeringsbesluiten bewezen is en het Hof gaat enkel na of de rechter die beslissing heeft kunnen gronden op de door hem gedane vaststellingen.

- Art. 62 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

15 november 2016

P.2016.0811.N

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Verzoekschrift - Indiening op de griffie - Tijdstip

De dag van indiening van het verzoekschrift op de griffie, in de zin van artikel 1079 van het Gerechtelijk Wetboek, is die van de ontvangst ervan op de griffie van het Hof, ongeacht de dag van inschrijving van de zaak op de rol na de betaling van de rolrechten.

- Art. 1079 Gerechtelijk Wetboek

23 februari 2017

C.2016.0261.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Beslissing tot buitenvervolginstelling van de kamer van inbeschuldigingstelling - Cassatieberoep van de burgerlijke partij - Betekening

Uit artikel 427, eerste lid, Wetboek van Strafvordering volgt dat het cassatieberoep van een burgerlijke partij tegen een beslissing tot buitenvervolginstelling van de kamer van inbeschuldigingstelling waarbij zij tevens is veroordeeld tot de kosten, slechts ontvankelijk is wanneer het betekend is zowel aan de inverdenkinggestelde als aan het openbaar ministerie (1). (1) Zie R.VERSTRAETEN en H. DEMEDTS, "De cassatieprocedure in strafzaken na de wet van 14 februari 2014: brengt vernieuwing ook verbetering?", NC 2015, (347) 359.

25 oktober 2016

P.2016.0436.N

AC nr. ...

DIEREN

- Artikel 1.5° van het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse Gewest - Reikwijdte

De van het toepassingsgebied van het KB Vogelbescherming uitgesloten in-, uit- en doorvoer van vogels of krengen die behoren tot uitheemse soorten, strekt zich niet uit tot het in bezit hebben of onder zich houden na invoer van vogels of krengen die behoren tot uitheemse soorten.

- Art. 1.5° KB 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaams Gewest

25 oktober 2016

P.2015.0593.N

AC nr. ...

- Verbod op invoer, uitvoer en houden van Europese inheemse vogels die in gevangenschap zijn geboren en gekweekt - Intracommunautair handelsverkeer - Bestaanbaarheid

Uit het arrest C-100/08 van 10 september 2009 van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgt dat het verbod op invoer, uitvoer en houden van Europese inheemse vogels die in gevangenschap zijn geboren en gekweekt, zoals afgeleid uit de artikelen 1, 3°, en 7bis van het KB Vogelbescherming, tenzij deze conform artikel 7bis van voormeld koninklijk besluit zijn gemerkt, slechts een belemmering vormt op het intracommunautair handelsverkeer indien het vogels betreft die op rechtmatige wijze in de handel zijn gebracht in andere lidstaten of indien die vogels conform de in de andere Lid-staten geldende regels zijn gemerkt en vergezeld zijn van een certificaat afgegeven overeenkomstig de Europese regelgeving inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer.

25 oktober 2016

P.2015.0593.N

AC nr. ...

DOUANE EN ACCIJNZEN

- Communautair Douanewetboek - Artikel 217.1 CDW - Verplichting tot boeking van het bedrag aan rechten bij invoer en uitvoer voortvloeiende uit een douaneschuld - Draagwijdte

De uit artikel 217.1 CDW voortvloeiende verplichting om het exacte bedrag van de verschuldigde rechten te boeken houdt niet de verplichting in om het totaalbedrag van die rechten, globaal in één som, te vermelden in de boekhouding of op een andere drager die als zodanig dienstdoet, zodat het volstaat dat aan de hand van de vermeldingen in de boekhouding of iedere andere drager die als zodanig dienstdoet, het exacte bedrag van de verschuldigde rechten door de schuldenaar met zekerheid kan worden bepaald; het exacte bedrag van de verschuldigde rechten kan door de schuldenaar met zekerheid worden bepaald indien in een proces-verbaal van overtredingen van de douanewetgeving de bedragen aan verschuldigde invoerrechten en invoerheffingen weliswaar afzonderlijk worden vermeld, maar het exacte bedrag met zekerheid kan worden bepaald door deze bedragen op te tellen (1). (1) HvJ 8 november 2012, C-351/11, KGH Belgium NV t/ Belgische Staat; HvJ, 28 januari 2010, C- 264/08, Belgische Staat t/Direct Parcel Distribution Belgium NV.

8 november 2016

P.2015.1365.N

AC nr. ...

DRUKPERS (POLITIE OVER DE)

- Drukpersmisdrijf

Het drukpersmisdrijf vereist een strafbare meningsuiting in een tekst die vermenigvuldigd is door een drukpers of een gelijkaardig procedé; digitale verspreiding vormt een dergelijk gelijkaardig procedé (1). (1) Cass. 29 januari 2013, AR P.12.1988.N, AC 2013, nr. 71.

8 november 2016

P.2016.0958.N

AC nr. ...

ECONOMIE

- Apotheker - Tucht - Wetboek Economisch Recht - Activiteiten van de beoefenaars van een vrij beroep - Intellectuele prestaties kenmerkend voor dit vrij beroep - Boek XIV WER - Andere activiteiten waarvoor dit niet het geval is - Boek VI WER

Uit de bepalingen van de artikelen I. 1. 1° en I. 8. 35°, VI. 1. §1 en XIV. 1. §1, eerste en tweede lid, Wetboek Economisch Recht en de wetsgeschiedenis volgt dat de activiteiten van de beoefenaars van een vrij beroep ressorteren onder Boek XIV voor zover deze activiteiten specifiek vallen onder de intellectuele prestaties die kenmerkend zijn voor dit vrij beroep, terwijl de activiteiten waarvoor dit niet het geval is, onderworpen zijn aan de bepalingen van Boek VI WER.

- Artt. I. 1. 1°, I. 8. 35°, VI. 1, § 1, en XIV. 1, § 1, eerste en tweede lid Wetbank 28 februari 2013 van economisch recht

16 december 2016

D.2016.0008.N

AC nr. ...

- Apotheker - Tucht - Wetboek Economisch Recht - Beoefenaar van een vrij beroep - Activiteiten die ressorteren onder de bepalingen van Boek VI WER - Toepasselijkheid van de deontologische gedragsregels eigen aan het vrij beroep

De omstandigheid dat bepaalde activiteiten van de beoefenaar van het vrij beroep ressorteren onder de bepalingen van Boek VI WER, doet evenwel geen afbreuk aan de toepasselijkheid op deze laatste van de deontologische gedragsregels eigen aan het vrij beroep, ook wat de activiteiten betreft die niet kenmerkend zijn voor dit vrij beroep.

- Artt. I. 1. 1°, I. 8. 35°, VI. 1, § 1, en XIV. 1, § 1, eerste en tweede lid Wetbank 28 februari 2013 van economisch recht

16 december 2016

D.2016.0008.N

AC nr. ...

EED

- Eed bij boedelbeschrijving

De eed die bij de boedelbeschrijving wordt afgelegd heeft betrekking op de vermeldingen die nuttig zijn voor het vaststellen van de omvang van de boedel en hoewel de eed geen betrekking heeft op verklaringen betreffende de oorsprong of de eigendom van de goederen, waarover de strafrechter niet te oordelen heeft en die aan bod zullen komen ter gelegenheid van de vereffening en verdeling, dienen de belanghebbenden niettemin zo dit van belang is voor het bepalen van de omvang van de boedel, correcte opgave te doen van de plaats waar de goederen zich bevinden of zich op elk voor het opmaken van de boedelbeschrijving relevant tijdstip hebben bevonden, wie de goederen onder zich heeft of op elk voor het opmaken van de boedelbeschrijving relevant tijdstip in bezit had of wat ermee is gebeurd; een verzwijging van die gegevens of het vermelden van onjuiste gegevens kan immers een onttrekking inhouden van de goederen aan de boedel en dus een verduistering in de zin van artikel 1183, 11°, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 3 maart 2015, AR P.14.0032.N, AC 2015, nr. 152; VANOVERBEKE, S., "Het begrip 'verduistering' bij de eedaflegging n.a.v. een boedelbeschrijving" (noot onder Antwerpen 14 mei 2002), RW 2002-03, 909-912.

25 oktober 2016

P.2016.0383.N

AC nr. ...

GEMEENSCHAP EN GEWEST

- Vlaams Gewest - Regelen van het houden van uitheemse vogelsoorten - Bevoegdheid

Bij arrest 139/2003 van 29 oktober 2003 heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat de gewestelijke wetgever die de natuurbescherming en het natuurbehoud onder zijn bevoegdheid heeft, met uitsluiting van iedere andere wetgever ertoe gemachtigd is maatregelen te nemen tot bescherming van de vogelsoorten en verder dat de federale wetgever bevoegd is voor de in-, uit- en doorvoer van uitheemse diersoorten en hun krengen en dat deze uitzondering op de algemene gewestelijke bevoegdheid niet ruim kan worden geïnterpreteerd waaruit het Grondwettelijk Hof besloot dat de gewestelijke overheid weliswaar niet bevoegd is om maatregelen te nemen die betrekking hebben op de in-, uit- en doorvoer van uitheemse vogelsoorten en hun krengen, maar wel om andere beschermingsmaatregelen te treffen ten aanzien van ingevoerde uitheemse vogelsoorten die zich op het grondgebied van dat Gewest bevinden; hieruit volgt dat het Vlaams Gewest bevoegd is om het houden van uitheemse vogelsoorten te regelen.

- Art. 6, § 1, III, 2° Bijz. Wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980

25 oktober 2016

P.2015.0593.N

AC nr. ...

GRONDWET

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE)

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Strafvuivering - Strafvuiveringsrechtbank - Vonnis - Motivering - Tegenstrijdigheid

Er is slechts tegenstrijdigheid in de motivering wanneer de redenen van eenzelfde rechterlijke beslissing onderling tegenstrijdig zijn zodat de tegenstrijdigheid van de redenen van een vonnis van de strafvuiveringsrechtbank met de redenen van een vorig vonnis van die rechtbank dan ook geen motiveringsgebrek oplevert als bedoeld bij artikel 149 Grondwet; de vonnissen van de strafvuiveringsrechtbank doen geen uitspraak over de strafvordering en hebben bijgevolg geen gezag van gewijsde en aldus is die rechtbank niet gebonden door de motivering van haar vroegere vonnissen.

25 oktober 2016

P.2016.0981.N

AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144 - Rechterlijke macht - Bevoegdheid

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die gegrond is op een subjectief recht (1). (1) Cass. (verenigde kamers) 20 december 2007 (2 arresten), AR C.06.0574.F en C.06.0596.F, AC 2007, nrs. 655-656, beide met concl. van advocaat-generaal T. WERQUIN in Pas. 2007, nrs. 655-656.

- Art. 144 Grondwet 1994

9 december 2016

C.2016.0057.N

AC nr. ...

GRONDWETTELIJK HOF

- Prejudiciële vraag - Grondwettelijk toetsing van artikel 6, 2° KB nr. 80 - Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof - Artikel 26, § 1

De artikelen van het koninklijk besluit nr. 80 van 10 november 1967 betreffende de Orde der apothekers zijn een norm, die ingevolge artikel 26, §1, van de Bijzondere Wet van 6 januari 1989 niet onderworpen is aan de grondwettelijke toetsing door het Grondwettelijk Hof.

- Art. 26, § 1 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 januari 1989

16 december 2016

D.2016.0008.N

AC nr. ...

HELING

- Witwasmisdrijf - Vermogensvoordelen - Verrichtingen

Uit de tekst van artikel 505, eerste lid, 3°, Strafwetboek en de wetgeschiedenis ervan volgt dat het plaatsen van door artikel 42, 3°, Strafwetboek bedoelde vermogensvoordelen bestaande in cash gelden, cheques of buitenlandse overschrijvingen op een bankrekening van hij die deze gelden plaatst, de cheques incasseert of de buitenlandse overschrijvingen doet, wel degelijk een door artikel 505, eerste lid, 3°, Strafwetboek bedoelde verrichting kan zijn, voor zover zij geschiedt met het door die bepaling vereiste bijzonder opzet (1). (1) Zie Cass. 5 juni 2013, AR P.13.0313.F, AC 2013, nr. 341.

25 oktober 2016

P.2015.1312.N

AC nr. ...

HOF VAN ASSISEN

EINDARREST

Eindarrest - Aanduiding van de partijen

Artikel 780, 2°, Gerechtelijk Wetboek is niet van toepassing in strafzaken en de wet schrijft in strafzaken niet voor dat, op straffe van nietigheid, de namen, voornamen en adressen van de verschenen partijen worden weergegeven; het is voldoende dat uit de aanduiding van de partijen kan worden opgemaakt op wie de beslissing van toepassing is en niet vereist is dat ook uit die beslissing moet blijken wie aanwezig was en wie werd gehoord voorafgaandelijk aan die beslissing want deze gegevens kunnen blijken uit het proces-verbaal van rechtszitting (1). (1) Zie Cass. 17 februari 1999, AR P.99.0183.F, AC 1999, nr. 92.

25 oktober 2016

P.2016.0834.N

AC nr. ...

Eindarrest - Motiveringsplicht

Krachtens artikel 334, tweede lid, Wetboek van Strafvordering formuleren het hof van assisen en de gezworenen, nadat de gezworenen hebben geantwoord op de gestelde vragen, de voornaamste redenen van hun beslissing, zonder dat zij moeten antwoorden op alle neergelegde conclusies; die motiveringsplicht houdt in dat het hof van assisen en de gezworenen die redenen moeten vermelden opdat de veroordeelde zou weten waarop de schuldigverklaring is gesteund en gezien de rechtspleging voor het hof van assisen in beginsel mondeling is moet het arrest over de schuldigverklaring en de motivering bijgevolg niet de inhoud preciseren van de getuigenverklaringen waarnaar het verwijst in zijn voornaamste redenen (1). (1) Zie Cass. 26 april 2016, AR P.16.0077.N, AC 2016, nr. ...

25 oktober 2016

P.2016.0834.N

AC nr. ...

HOGER BEROEP

BURGERLIJKE ZAKEN (HANDELSZAKEN EN SOCIALE ZAKEN INBEGREPEN)

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Verzoekschrift - Griffie - Kennisgeving aan gedaagde partij - Onregelmatigheid - Ontvankelijkheid

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

16 december 2016

C.2014.0334.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Verzoekschrift - Griffie - Kennisgeving aan gedaagde partij - Onregelmatigheid - Ontvankelijkheid

Het hoger beroep is ingesteld op de datum van de indiening op de griffie terwijl een onregelmatigheid in de kennisgeving van het hoger beroep geen invloed heeft op de akte van hoger beroep, mitsdien zonder gevolg is voor de ontvankelijkheid van het hoger beroep (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1056, 2° Gerechtelijk Wetboek

16 december 2016

C.2014.0334.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN (DOUANE EN ACCIJNZEN INBEGREPEN)

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Verstekbeslissing - Verzet - Beslissing die het verzet ongedaan verklaart - Hoger beroep van de verzetdoende partij - Devolutieve werking

Volgens artikel 187, § 9, tweede lid, Wetboek van Strafvordering houdt het hoger beroep tegen de beslissing die het verzet als ongedaan beschouwt in dat de grond van de zaak aanhangig wordt gemaakt bij de rechter in hoger beroep, ook al is er geen hoger beroep ingesteld tegen het bij verstek gewezen vonnis; daaruit volgt dat de rechter in hoger beroep over de zaak zelf uitspraak moet doen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

11 januari 2017

P.2016.1085.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Vorm - Opgave van de grieven

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

25 januari 2017

P.2016.1139.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Samenloop tussen hoger beroep en verzet - Verzet ongedaan verklaard

Artikel 187, § 4, Wetboek van Strafvordering bepaalt dat ten gevolge van het verzet de veroordeling bij verstek voor niet bestaande wordt gehouden, behoudens in de gevallen bedoeld in paragrafen 5 tot 7; paragraaf 6 heeft betrekking op het geval waarin het verzet als ongedaan wordt beschouwd; daaruit volgt dat wanneer het verzet als ongedaan wordt beschouwd, de veroordelende beslissing die uitgesproken werd bij verstek, blijft bestaan zodat het hoger beroep tegen die beslissing zijn voorwerp behoudt en dat het gerecht in hoger beroep, dat kennisneemt van een regelmatig ingesteld rechtsmiddel, uitspraak moet doen over de zaak zelf binnen de grenzen van de grieven die in het bij artikel 204 Wetboek van Strafvordering bepaalde verzoekschrift worden aangevoerd (1). (1) Zie concl. OM in Pas.

- Artt. 187, 202, 203 en 204 Wetboek van Strafvordering

25 januari 2017

P.2016.1126.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Samenloop tussen hoger beroep en verzet - Verzet ongedaan verklaard

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

25 januari 2017

P.2016.1126.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Verstekbeslissing - Verzet - Beslissing die het verzet ongedaan verklaart - Hoger beroep van de verzetdoende partij - Devolutieve werking

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

11 januari 2017

P.2016.1085.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Vorm - Opgave van de grieven

Volgens artikel 204 Wetboek van Strafvordering bepaalt het verzoekschrift tot hoger beroep, op straffe van verval van het hoger beroep, nauwkeurig de grieven die tegen het vonnis worden ingebracht, met inbegrip van de procedurele grieven; de loutere opgave door de appellant op het grievenformulier van de vermelding "volledige herziening van het dossier" maakt geen grief uit in de zin van voornoemde bepaling (impliciete oplossing) (1). (1) Zie concl. OM in Pas.

25 januari 2017

P.2016.1139.F

AC nr. ...

HOOFDELIJKHEID

- Borgtocht - Kwijtschelding aan één der hoofdelijke borgen - Gevolg - Bevrijding van de medeborgen

Indien de schuldeiser aan één der hoofdelijke borgen kwijtschelding heeft verleend, worden de medeborgen bevrijd tot beloop van de bijdrageplicht van de bevrijde borg, tenzij wanneer de kwijtschelding werd afgekocht en de afkoopsom meer bedraagt dan de bijdrageplicht van de bevrijde borg, in welk geval de medeborgen worden bevrijd tot beloop van deze afkoopsom.

- Artt. 1285, 1287, derde lid, en 1288 Burgerlijk Wetboek

9 december 2016

C.2016.0149.N

AC nr. ...

HUISVESTING

- Sociale huur - Huurprijs - Aanpassing van de reële huurprijs - Gevolg - Jaarlijkse vaststelling van de huurprijs

De aanpassing van de reële huurprijs bij toepassing van artikel 48, tweede lid, 2°, Kaderbesluit Sociale Huur, dat bepaalt dat de reële huurprijs aangepast wordt als het inkomen van de huurder van een woning gedurende drie opeenvolgende maanden met minstens 20 pct. gedaald is ten opzichte van het inkomen in het referentiejaar, vormt geen beletsel voor de jaarlijkse vaststelling van de huurprijs zoals bepaald in het artikel 48, eerste lid, dat bepaalt dat de reële huurprijs jaarlijks op 1 januari aangepast wordt aan het inkomen in het referentiejaar en het aantal personen ten laste van de huurder (1). (1) Art. 48, tweede lid, B.Vl.Reg. 12 oktober 2007, afgekort "Kaderbesluit Sociale Huur", zoals van toepassing vóór de wijziging ervan bij B.Vl.Reg. 4 oktober 2013.

- Art. 48, eerste en tweede lid Besluit van de Vlaamse Regering 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode

9 december 2016

C.2016.0064.N

AC nr. ...

- Sociale huur - Jaarlijkse vaststelling van de huurprijs

De jaarlijkse vaststelling van de huurprijs vereist niet dat de verhuurder de huurder die eerder genoten heeft van een huurprijsaanpassing bij toepassing van artikel 48, tweede lid, 2°, Kaderbesluit Sociale Huur, vraagt om het voortduren van zijn toestand te bewijzen; het volstaat dat hij de huurder verzoekt de elementen mee te delen die nodig zijn voor de jaarlijkse vaststelling van de huurprijs (1). (1) Art. 48, tweede lid, B.VI.Reg. 12 oktober 2007, afgekort "Kaderbesluit Sociale Huur", zoals van toepassing vóór de wijziging ervan bij B.VI.Reg. 4 oktober 2013.

- Art. 48, eerste en tweede lid Besluit van de Vlaamse Regering 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode

9 december 2016

C.2016.0064.N

AC nr. ...

HUUR VAN GOEDEREN**HUISHUUR*****Huishuur - Verplichtingen van partijen - Sociale huur - Huurprijs - Aanpassing van de reële huurprijs - Gevolg - Jaarlijkse vaststelling van de huurprijs***

De aanpassing van de reële huurprijs bij toepassing van artikel 48, tweede lid, 2°, Kaderbesluit Sociale Huur, dat bepaalt dat de reële huurprijs aangepast wordt als het inkomen van de huurder van een woning gedurende drie opeenvolgende maanden met minstens 20 pct. gedaald is ten opzichte van het inkomen in het referentiejaar, vormt geen beletsel voor de jaarlijkse vaststelling van de huurprijs zoals bepaald in het artikel 48, eerste lid, dat bepaalt dat de reële huurprijs jaarlijks op 1 januari aangepast wordt aan het inkomen in het referentiejaar en het aantal personen ten laste van de huurder (1). (1) Art. 48, tweede lid, B.VI.Reg. 12 oktober 2007, afgekort "Kaderbesluit Sociale Huur", zoals van toepassing vóór de wijziging ervan bij B.VI.Reg. 4 oktober 2013.

- Art. 48, eerste en tweede lid Besluit van de Vlaamse Regering 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode

9 december 2016

C.2016.0064.N

AC nr. ...

Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.) - Hoofdverblijfplaats - Huurovereenkomst van korte duur - Opzegging - Kennisgeving - Termijn - Niet-naleving

Uit artikel 3, §§1 tot 6, van de regels betreffende de huurovereenkomsten met betrekking tot de hoofdverblijfplaats van de huurder in het bijzonder, vervat in artikel 2 van de wet van 20 februari 1991, volgt dat indien geen opzegging wordt meegedeelde binnen de termijn bepaald in §6, vierde lid, de huurovereenkomst van korte duur, zelfs als ze voor een duur korter dan drie jaar gesloten is, geacht wordt te zijn aangegaan voor een duur van negen jaar en zij onderworpen is aan de §§ 1 tot 5, vanaf de eerste dag van de derde maand vóór het verstrijken van de oorspronkelijk overeengekomen duur (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2016, nr. ...

30 januari 2017

C.2016.0332.F

AC nr. ...

Huishuur - Verplichtingen van partijen - Sociale huur - Jaarlijkse vaststelling van de huurprijs

De jaarlijkse vaststelling van de huurprijs vereist niet dat de verhuurder de huurder die eerder genoten heeft van een huurprijsaanpassing bij toepassing van artikel 48, tweede lid, 2°, Kaderbesluit Sociale Huur, vraagt om het voortduren van zijn toestand te bewijzen; het volstaat dat hij de huurder verzoekt de elementen mee te delen die nodig zijn voor de jaarlijkse vaststelling van de huurprijs (1). (1) Art. 48, tweede lid, B.Vl.Reg. 12 oktober 2007, afgekort "Kaderbesluit Sociale Huur", zoals van toepassing vóór de wijziging ervan bij B.Vl.Reg. 4 oktober 2013.

- Art. 48, eerste en tweede lid Besluit van de Vlaamse Regering 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode

9 december 2016

C.2016.0064.N

AC nr. ...

Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.) - Hoofdverblijfplaats - Huurovereenkomst van korte duur - Opzegging - Kennisgeving - Termijn - Niet-naleving

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

30 januari 2017

C.2016.0332.F

AC nr. ...

INTERNATIONALE RECHTSHULP

- Wet Wederzijdse internationale Rechtshulp Strafzaken - Artikel 13 - Gebruik van in het buitenland verzameld bewijsmateriaal - Begrip - Bewijsmateriaal verkregen door uitvoering in België van een buitenlands rechtshulpverzoek - Draagwijdte

Indien ter uitvoering van een buitenlands rechtshulpverzoek met het akkoord van de bevoegde Belgische overheid in België een undercoveroperatie wordt opgezet en de resultaten daarvan als bewijs worden gebruikt in een in België ingestelde strafvordering dan is dat bewijsmateriaal, dat als gevolg van de uitvoering van dit rechtshulpverzoek werd verkregen, geen buitenlands bewijs als bedoeld door artikel 13 Wet Wederzijdse Internationale Rechtshulp Strafzaken en de aanwending van dit bewijs, mocht het onregelmatig zijn, moet worden beoordeeld overeenkomstig artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, dat een gelijkaardige regeling bevat als artikel 13 Wet Wederzijdse Internationale Rechtshulp Strafzaken (1). (1) A. WINANTS, ? De wet van 9 december 2004 betreffende de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken?, in A. DE NAUW (ed.) De groeipijnen van het strafrecht, Die Keure 2007, 189-216.

- Artt. 3 en 13 Wet 9 dec. 2004 betreffende de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken en tot wijziging van artikel 90ter van het Wetboek van strafvordering

8 november 2016

P.2016.0613.N

AC nr. ...

- Wet Wederzijdse internationale Rechtshulp Strafzaken - Artikel 6 - Tenuitvoerlegging van aan België gerichte buitenlandse rechtshulpverzoeken - Draagwijdte

Indien ter uitvoering van een buitenlands rechtshulpverzoek met het akkoord van de bevoegde Belgische overheid in België een undercoveroperatie wordt opgezet en de resultaten daarvan als bewijs worden gebruikt in een in België ingestelde strafvordering dan is dat bewijsmateriaal, dat als gevolg van de uitvoering van dit rechtshulpverzoek werd verkregen, geen buitenlands bewijs als bedoeld door artikel 13 Wet Wederzijdse Internationale Rechtshulp Strafzaken en de aanwending van dit bewijs, mocht het onregelmatig zijn, moet worden beoordeeld overeenkomstig artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, dat een gelijkaardige regeling bevat als artikel 13 Wet Wederzijdse Internationale Rechtshulp Strafzaken (1). (1) A. WINANTS, ? De wet van 9 december 2004 betreffende de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken?, in A. DE NAUW (ed.) De groeipijnen van het strafrecht, Die Keure 2007, 189-216.

- Artt. 3 en 13 Wet 9 dec. 2004 betreffende de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken en tot wijziging van artikel 90ter van het Wetboek van strafvordering

8 november 2016

P.2016.0613.N

AC nr. ...

LANDBOUW

- Landbouwinvesteringssteun - Administratieve overheid - Bevoegdheid - Aard

De administratieve overheid die kennis neemt van een aanvraag tot landbouwinvesteringssteun wordt elke beoordelingsvrijheid ontnomen, zodat de bevoegdheid van die overheid volledig gebonden is (1) (2) (3). (1) Het OM concludeerde tot verwerping aangezien het van mening was dat het B.VI.Reg. 24 november 2000, het MB 24 november 2000 en de omzendbrief nr. 42a van 29 november 2006 niet geformuleerd zijn in termen van een verplichting tot steunverlening in hoofde van de overheid en een recht op steunverlening in hoofde van de landbouwer. Het OM was dan ook van mening dat uit het geheel van de toepasselijke wetsbepalingen met betrekking tot de landbouwinvesteringssteun en de doelstelling van die steun, die kadert binnen het Vlaams economisch beleid, niet blijkt dat aan de administratieve overheid die kennis neemt van een aanvraag tot landbouwinvesteringssteun elke beoordelingsvrijheid wordt ontnomen. De appelrechters konden volgens het OM dan ook naar recht oordelen dat eiseres geen subjectief recht op landbouwinvesteringssteun heeft. (2) Artikel 4 B.VI.Reg. 24 november 2000, zoals van kracht vóór de wijziging bij B.VI.Reg. 23 december 2010. (3) MB 24 november 2000, zoals van kracht vóór de wijziging bij MB 18 juli 2011.

- Artt. 1, 2, 3, 16 en 17, en zijn bijlagen MB 24 november 2000

- Artt. 4 en 6, §§ 1 en 2, en de bijlage Besluit van de Vlaamse Regering 24 november 2000 betreffende steun aan de investeringen en aan de installatie in de landbouw

- Art. 12, §§ 1 en 3 Decreet 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994

9 december 2016

C.2016.0057.N

AC nr. ...

MACHTEN

RECHTERLIJKE MACHT

Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Criterium

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die gegrond is op een subjectief recht (1). (1) Cass. (verenigde kamers) 20 december 2007 (2 arresten), AR C.06.0574.F en C.06.0596.F, AC 2007, nrs. 655-656, beide met concl. van advocaat-generaal T. WERQUIN in Pas. 2007, nrs. 655-656.

- Art. 144 Grondwet 1994

9 december 2016

C.2016.0057.N

AC nr. ...

Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht ten aanzien van een administratieve overheid

Een partij kan zich ten aanzien van de administratieve overheid enkel op een subjectief recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid volledig gebonden is (1). (1) Cass. (verenigde kamers) 20 december 2007 (2 arresten), AR C.06.0574.F en C.06.0596.F, AC 2007, nrs. 655-656, beide met concl. van advocaat-generaal T. WERQUIN in Pas. 2007, nrs. 655-656.

- Art. 144 Grondwet 1994

9 december 2016

C.2016.0057.N

AC nr. ...

Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht

Het bestaan van een subjectief recht veronderstelt dat de eiser zich beroept op een welbepaalde juridische verplichting die een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de uitvoering waarvan die partij belang heeft (1). (1) Cass. (verenigde kamers) 20 december 2007 (2 arresten), AR C.06.0574.F en C.06.0596.F, AC 2007, nrs. 655-656, beide met concl. van advocaat-generaal T. WERQUIN in Pas. 2007, nrs. 655-656.

- Art. 144 Grondwet 1994

9 december 2016

C.2016.0057.N

AC nr. ...

UITVOERENDE MACHT

Uitvoerende macht - Administratieve overheid - Bevoegdheid - Gebonden bevoegdheid

Bij een gebonden bevoegdheid kan de administratieve overheid enkel vaststellen dat de wettelijke voorwaarden al dan niet vervuld zijn en beschikt zij over geen enkele beoordelingsbevoegdheid (1). (1) Zie de concl. van procureur-generaal baron J. VELU, toen advocaat-generaal, voor Cass. (verenigde kamers) 10 april 1987, AR 5590-5619, AC 1986-87, nr. 477; zie tevens de concl. van advocaat-generaal C. VANDEWAL bij Cass. (verenigde kamers) 19 februari 2015, AR C.14.0369.N, AC 2015, nr. 132.

- Art. 144 Grondwet 1994

9 december 2016

C.2016.0057.N

AC nr. ...

Uitvoerende macht - Landbouwinvesteringssteun - Administratieve overheid - Bevoegdheid - Aard

De administratieve overheid die kennis neemt van een aanvraag tot landbouwinvesteringssteun wordt elke beoordelingsvrijheid ontnomen, zodat de bevoegdheid van die overheid volledig gebonden is (1) (2) (3). (1) Het OM concludeerde tot verwerping aangezien het van mening was dat het B.VI.Reg. 24 november 2000, het MB 24 november 2000 en de omzendbrief nr. 42a van 29 november 2006 niet geformuleerd zijn in termen van een verplichting tot steunverlening in hoofde van de overheid en een recht op steunverlening in hoofde van de landbouwer. Het OM was dan ook van mening dat uit het geheel van de toepasselijke wetsbepalingen met betrekking tot de landbouwinvesteringssteun en de doelstelling van die steun, die kadert binnen het Vlaams economisch beleid, niet blijkt dat aan de administratieve overheid die kennis neemt van een aanvraag tot landbouwinvesteringssteun elke beoordelingsvrijheid wordt ontnomen. De appelrechters konden volgens het OM dan ook naar recht oordelen dat eiseres geen subjectief recht op landbouwinvesteringssteun heeft. (2) Artikel 4 B.VI.Reg. 24 november 2000, zoals van kracht vóór de wijziging bij B.VI.Reg. 23 december 2010. (3) MB 24 november 2000, zoals van kracht vóór de wijziging bij MB 18 juli 2011.

- Artt. 1, 2, 3, 16 en 17, en zijn bijlagen MB 24 november 2000

- Artt. 4 en 6, §§ 1 en 2, en de bijlage Besluit van de Vlaamse Regering 24 november 2000 betreffende steun aan de investeringen en aan de installatie in de landbouw

- Art. 12, §§ 1 en 3 Decreet 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994

9 december 2016

C.2016.0057.N

AC nr. ...

MILIEURECHT

- Leefmilieu - Vordering tot staking - Kennelijke inbreuk - Begrip - Beoordeling door de rechter - Omvang - Vaststellingen in verband met de wettigheid van een vergunning

Om het bestaan vast te stellen van een kennelijke inbreuk zoals bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu, moet de rechter niet alleen nagaan of de inbreuk op wetsbepalingen betreffende de bescherming van het milieu met voldoende zekerheid vaststaat, maar moet hij tevens de gevolgen van die inbreuk op het milieu in aanmerking nemen (1); loutere vaststellingen in verband met de wettigheid van een vergunning volstaan hiertoe niet (2). (1) Cass. 2 maart 2006, AR C.05.0128.N, AC 2006, nr. 123, met concl. van advocaat-generaal G. DUBRULLE; Cass. 18 december 2009, AR C.08.0334.F, AC 2009, nr. 763, met concl. van eerste advocaat-generaal A. HENKES, toen advocaat-generaal, in Pas. 2009, nr. 763. (2) Zie Cass. 14 februari 2002, AR C.99.0459.N, AC 2002, nr. 106.

- Art. 1, eerste lid Wet 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu

9 december 2016

C.2014.0483.N

AC nr. ...

MISDRIJF

ALGEMEEN. BEGRIP. MATERIEEL EN MOREEL BESTANDEEL. EENHEID VAN OPZET

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Begrip - Geheel of gedeeltelijk vernielen van landelijke of stedelijke afsluitingen, uit welke materialen ook gemaakt - Toepassing

Artikel 545 Strafwetboek bestraft onder meer het geheel of gedeeltelijk vernielen van landelijke of stedelijke afsluitingen, uit welke materialen ook gemaakt; voor dit wanbedrijf is vereist dat de aantasting van de afsluiting tot gevolg heeft dat die afsluiting haar beschermingsfunctie verliest zodat een loutere beschadiging of verzwakking van de afsluiting, zonder het teloor gaan van de beschermingsfunctie van de afsluiting niet valt onder deze strafbaarstelling.

25 oktober 2016

P.2015.1337.N

AC nr. ...

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Materieel bestanddeel - Witwass misdrijf - Vermogensvoordelen - Verrichtingen

Uit de tekst van artikel 505, eerste lid, 3°, Strafwetboek en de wetgeschiedenis ervan volgt dat het plaatsen van door artikel 42, 3°, Strafwetboek bedoelde vermogensvoordelen bestaande in cash gelden, cheques of buitenlandse overschrijvingen op een bankrekening van hij die deze gelden plaatst, de cheques incasseert of de buitenlandse overschrijvingen doet, wel degelijk een door artikel 505, eerste lid, 3°, Strafwetboek bedoelde verrichting kan zijn, voor zover zij geschiedt met het door die bepaling vereiste bijzonder opzet (1). (1) Zie Cass. 5 juni 2013, AR P.13.0313.F, AC 2013, nr. 341.

25 oktober 2016

P.2015.1312.N

AC nr. ...

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER

- Wegverkeer - Overtreding - Persoonlijke betrokkenheid verbalisant bij het vastgestelde misdrijf - Beoordeling door de rechter - Aard

De bijzondere bewijswaarde zolang het tegendeel niet is bewezen van de processen-verbaal opgesteld door de overheidspersonen die de Koning aanwijst om toezicht te houden op de Wegverkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten geldt niet wanneer de verbalisant van een dergelijk proces-verbaal persoonlijk betrokken is bij het misdrijf dat het voorwerp uitmaakt van dit proces-verbaal, maar de enkele omstandigheid dat de verbalisant deelneemt aan het verkeer en bij die deelname een overtreding vaststelt en daarvan proces-verbaal opstelt, volstaat niet om te oordelen dat de verbalisant persoonlijk betrokken is; de rechter beoordeelt in feite, mitsdien onaantastbaar, of de verbalisant betrokken partij is en het Hof gaat enkel na of de rechter zijn beslissing over de persoonlijke betrokkenheid van de verbalisant heeft kunnen gronden op de door hem gedane vaststellingen (1). (1) Zie concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH bij Cass. 11 december 2013, AR P.13.1300.F, Pas. 2013, nr. 677.

- Art. 62, eerste lid Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

15 november 2016

P.2016.0811.N

AC nr. ...

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN

ALGEMEEN

Algemeen - Partijdige bewijsgaring - Beoordeling door de rechter - Redenen

Het eerlijke karakter van het proces kan in het gedrang komen wanneer de bewijsgaring in haar geheel is geschied in omstandigheden die doen twijfelen aan de betrouwbaarheid van het verkregen bewijs omdat er twijfel bestaat over de onpartijdigheid van de onderzoeker die het onderzoek gevoerd of medegevoerd heeft; de vrees voor een partijdige bewijsgaring moet evenwel objectief gerechtvaardigd zijn en daarvoor is niet vereist dat het bewijs geleverd wordt dat de onderzoeker effectief partijdig heeft gehandeld en geen onderzoek à décharge gevoerd heeft, maar de rechter moet wel vaststellen dat er objectieve redenen voorhanden zijn die bij de partijen de gewettigde vrees doen ontstaan dat dit het geval geweest is (1). (1) Cass. 11 juni 2013, AR P.13.0428.N, AC 2013, nr. 357.

25 oktober 2016

P.2015.0593.N

AC nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

- Nieuwe omschrijving uitdrukkelijk uitgesloten door het onderzoeksgerecht - Bevoegdheid - Aanneming verzachtende omstandigheden door het vonnisgerecht - Vereiste - Regeling van de rechtspleging - Correctionalisering - Heromschrijving van het feit door het vonnisgerecht naar een zwaardere misdaad

Conclusie van advocaat-generaal Timperman.

15 november 2016

P.2016.0773.N

AC nr. ...

- Regeling van de rechtspleging - Correctionalisering - Heromschrijving van het feit door het vonnisgerecht naar een zwaardere misdaad - Nieuwe omschrijving uitdrukkelijk uitgesloten door het onderzoeksgerecht - Bevoegdheid - Aanneming verzachtende omstandigheden door het vonnisgerecht - Vereiste

Wanneer het onderzoeksgerecht met aanneming van verzachtende omstandigheden een beklagde wegens een gecorrectionaliseerde misdaad heeft verwezen naar de correctionele rechtbank, kan de correctionele rechtbank en in hoger beroep het hof van beroep die misdaad heromschrijven naar een zwaardere misdaad, ook als het onderzoeksgerecht die zwaardere omschrijving uitdrukkelijk heeft uitgesloten, zonder dat vereist is dat het vonnisgerecht na die heromschrijving naar een zwaardere misdaad zelf verzachtende omstandigheden aanneemt; de door het onderzoeksgerecht aangenomen verzachtende omstandigheden gelden immers ook voor het door de vonnisrechter heromschreven feit (1). (1) Zie conclusie OM.

15 november 2016

P.2016.0773.N

AC nr. ...

ONVERDEELDHEID

- Boedelbeschrijving - Verduistering

Onder verduistering in de zin van artikel 1183, 11°, Gerechtelijk Wetboek moet worden verstaan iedere daad of iedere nalatigheid die ertoe strekt een goed te onttrekken aan de boedel (1). (1) Zie Cass. 22 mei 2012, AR P.11.1735.N, AC 2012, nr. 318.

25 oktober 2016

P.2016.0383.N

AC nr. ...

- Boedelbeschrijving - Omvang van boedel - Opgave van gegevens - Verduistering - Toepassing

De eed die bij de boedelbeschrijving wordt afgelegd heeft betrekking op de vermeldingen die nuttig zijn voor het vaststellen van de omvang van de boedel en hoewel de eed geen betrekking heeft op verklaringen betreffende de oorsprong of de eigendom van de goederen, waarover de strafrechter niet te oordelen heeft en die aan bod zullen komen ter gelegenheid van de vereffening en verdeling, dienen de belanghebbenden niettemin zo dit van belang is voor het bepalen van de omvang van de boedel, correcte opgave te doen van de plaats waar de goederen zich bevinden of zich op elk voor het opmaken van de boedelbeschrijving relevant tijdstip hebben bevonden, wie de goederen onder zich heeft of op elk voor het opmaken van de boedelbeschrijving relevant tijdstip in bezit had of wat ermee is gebeurd; een verzwijging van die gegevens of het vermelden van onjuiste gegevens kan immers een onttrekking inhouden van de goederen aan de boedel en dus een verduistering in de zin van artikel 1183, 11°, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 3 maart 2015, AR P.14.0032.N, AC 2015, nr. 152; VANOVERBEKE, S., "Het begrip 'verduistering' bij de eedaflegging n.a.v. een boedelbeschrijving" (noot onder Antwerpen 14 mei 2002), RW 2002-03, 909-912.

25 oktober 2016

P.2016.0383.N

AC nr. ...

- Boedelbeschrijving - Omvang van boedel - Opgave van gegevens

De eed die bij de boedelbeschrijving wordt afgelegd heeft betrekking op de vermeldingen die nuttig zijn voor het vaststellen van de omvang van de boedel en hoewel de eed geen betrekking heeft op verklaringen betreffende de oorsprong of de eigendom van de goederen, waarover de strafrechter niet te oordelen heeft en die aan bod zullen komen ter gelegenheid van de vereffening en verdeling, dienen de belanghebbenden niettemin zo dit van belang is voor het bepalen van de omvang van de boedel, correcte opgave te doen van de plaats waar de goederen zich bevinden of zich op elk voor het opmaken van de boedelbeschrijving relevant tijdstip hebben bevonden, wie de goederen onder zich heeft of op elk voor het opmaken van de boedelbeschrijving relevant tijdstip in bezit had of wat ermee is gebeurd; een verzwijging van die gegevens of het vermelden van onjuiste gegevens kan immers een onttrekking inhouden van de goederen aan de boedel en dus een verduistering in de zin van artikel 1183, 11°, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 3 maart 2015, AR P.14.0032.N, AC 2015, nr. 152; VANOVERBEKE, S., "Het begrip 'verduistering' bij de eedaflegging n.a.v. een boedelbeschrijving" (noot onder Antwerpen 14 mei 2002), RW 2002-03, 909-912.

25 oktober 2016

P.2016.0383.N

AC nr. ...

OPLICHTING

- Bestanddelen - Listige kunstgrepen - Begrip - Elementen die zich voordoen na afgifte van de zaak

Aangezien de listige kunstgrepen bepalend moeten zijn voor de afgifte of de levering van de zaak, gaan zij in de regel eraan vooraf; feiten die zich voordoen na de afgifte of levering van de zaak, kunnen evenwel in aanmerking worden genomen als zij de bedrieglijke aard onthullen van de handelingen die gesteld werden vóór die afgifte of levering (1). (1) Zie Cass. 17 februari 2015, AR P.14.1526.N, AC 2015, nr. 123.

- Art. 496 Strafwetboek

25 januari 2017

P.2016.1021.F

AC nr. ...

- Bestanddelen - Afgifte of levering van de zaak

Het is niet de beslissing tot de inbreng van gelden of tot de toekenning van een lening die de feiten van oplichting oplevert maar de afgifte of de levering ervan.

- Art. 496 Strafwetboek

25 januari 2017

P.2016.1021.F

AC nr. ...

PREJUDICIEEL GESCHIL

- Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof - Grondwettelijk toetsing van artikel 6, 2° KB nr. 80 - Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof - Artikel 26, § 1

De artikelen van het koninklijk besluit nr. 80 van 10 november 1967 betreffende de Orde der apothekers zijn een norm, die ingevolge artikel 26, §1, van de Bijzondere Wet van 6 januari 1989 niet onderworpen is aan de grondwettelijke toetsing door het Grondwettelijk Hof.

- Art. 26, § 1 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 januari 1989

16 december 2016

D.2016.0008.N

AC nr. ...

RECHTBANKEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Algemeen - Bevoegdheid van de rechter - Toepasselijk recht - Verplichting

De rechter dient het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop toepasselijke rechtsregel en hij is bijgevolg verplicht die regel te bepalen (1). (1) Zie Cass. 4 maart 2013, AR C. 12.0056.F, AC 2013, nr. 143.

23 februari 2017

C.2013.0129.F

AC nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS

VERDRAG RECHTEN VAN DE MENS

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Huiszoeking bij een van zijn vrijheid beroofde verdachte - Verklaring dat zich in een ander pand relevante documenten bevinden - Ophalen en overhandigen van die documenten - Cautieplicht - Bijstand van een advocaat

Uit artikel 6.1 EVRM en het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces volgt niet dat een van zijn vrijheid beroofde verdachte bij wie een huiszoeking wordt uitgevoerd en die bij die gelegenheid aangeeft dat zich in een ander pand relevante documenten bevinden, die documenten slechts vrijwillig zou mogen ophalen en overhandigen aan de verbalisanten, nadat hij bijstand heeft gehad van een raadsman en hij werd gewezen op het verbod van gedwongen zelfincriminatie.

15 november 2016

P.2016.0344.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafvueroering - Strafvueroeringsrechtbank - Terbeschikkinggestelde veroordeelde - Verzoek om uitgaansvergunning - Horen van terbeschikkinggestelde veroordeelde

De omstandigheid dat het verkrijgen van een uitgaansvergunning een recht uitmaakt voor de ter beschikking gestelde veroordeelde, heeft niet tot gevolg dat hij steeds moet worden gehoord over zijn desbetreffende verzoek; wanneer de strafvueroeringsrechtbank het overeenkomstig artikel 95/13, § 2, Wet Strafvueroering niet nuttig acht die veroordeelde te horen en hijzelf dat niet vraagt, levert het feit dat hij niet is gehoord geen miskenning op van het recht op een eerlijk proces.

25 oktober 2016

P.2016.0981.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn in strafzaken - Overschrijding - Toepassing van de schorsingsgronden van de verjaring van de strafvordering - Draagwijdte

De rechter moet de bij de wet bepaalde schorsingsgronden van de verjaring toepassen ook al is de redelijke termijn op het ogenblik van het zich voordoen van deze gronden overschreden; de verplichting de overschrijding van de redelijke termijn te remediëren, laat niet toe anders te oordelen (1). (1) Zie J. ROZIE, «Het nieuwe artikel 21ter van de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering: de rechtsgevolgen bij overschrijding van de redelijke termijn», T.Strafr. 2001, 3-7.

8 november 2016

P.2016.0372.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Advocatuur - Tuchtraad van beroep - Stafhouder - Onderzoeker - Verhoor ter zitting van beiden

De ter zake toepasselijke bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek noch artikel 6 EVRM sluiten uit dat de stafhouder samen met de onderzoeker ter zitting van de tuchtraad van beroep kan worden gehoord.

- Artt. 458, § 1, eerste en tweede lid, en § 2, eerste lid, 459, § 1, tweede lid, en § 2, laatste lid, en 467 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 december 2016

D.2016.0006.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafvzaken - Eerlijk proces - Partijdige bewijsgaring - Beoordeling door de rechter - Redenen

Het eerlijke karakter van het proces kan in het gedrang komen wanneer de bewijsgaring in haar geheel is geschied in omstandigheden die doen twijfelen aan de betrouwbaarheid van het verkregen bewijs omdat er twijfel bestaat over de onpartijdigheid van de onderzoeker die het onderzoek gevoerd of medegevoerd heeft; de vrees voor een partijdige bewijsgaring moet evenwel objectief gerechtvaardigd zijn en daarvoor is niet vereist dat het bewijs geleverd wordt dat de onderzoeker effectief partijdig heeft gehandeld en geen onderzoek à décharge gevoerd heeft, maar de rechter moet wel vaststellen dat er objectieve redenen voorhanden zijn die bij de partijen de gewettigde vrees doen ontstaan dat dit het geval geweest is (1). (1) Cass. 11 juni 2013, AR P.13.0428.N, AC 2013, nr. 357.

25 oktober 2016

P.2015.0593.N

AC nr. ...

RECHTERLIJKE ORGANISATIE

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Plaatsvervangend magistraat - Zitting - Redenen

Uit geen enkele bepaling volgt dat de plaatsvervangende magistraten bedoeld in artikel 156bis Gerechtelijk Wetboek slechts zitting kunnen nemen in een kamer van het hof van beroep wanneer alle raadsheren en plaatsvervangende raadsheren verhinderd zijn.

- Art. 156bis Gerechtelijk Wetboek

16 december 2016

C.2015.0514.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Plaatsvervangend magistraat - Opdrachten - Omvang

Uit artikel 156bis, eerste en tweede lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat de mogelijkheid voor een plaatsvervangend magistraat om een verhinderde magistraat te vervangen of op te treden wanneer de bezetting niet volstaat om de hangende zaken te behandelen, voortvloeit uit hun aanwijzing in de hoedanigheid van plaatsvervangend magistraat, zonder dat de reden van verhindering, vervanging of optreden dient vastgesteld te worden in de beslissing of het dossier van de rechtspleging.

- Art. 156bis, eerste en tweede lid Gerechtelijk Wetboek

16 december 2016

C.2015.0514.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Samenstelling van de rechtbank - Rechters die niet alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond

Wanneer uit de stukken van de rechtspleging niet blijkt dat het vonnis is gewezen door de rechters die alle rechtszittingen waarop de zaak werd behandeld hebben bijgewoond, dient die beslissing te worden vernietigd (1). (1) Cass. 14 oktober 2003, AR P.03.0513.N, AC 2003, nr. 495; Cass. 15 maart 2006, AR P. 05.1425.F, AC 2006, nr. 152.

- Art. 779 Gerechtelijk Wetboek

8 november 2016

P.2015.0352.N

AC nr. ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

- Strafzaken - Recht op een eerlijk proces - Partijdige bewijsgaring - Beoordeling door de rechter -

Redenen

Het eerlijke karakter van het proces kan in het gedrang komen wanneer de bewijsgaring in haar geheel is geschied in omstandigheden die doen twifelen aan de betrouwbaarheid van het verkregen bewijs omdat er twijfel bestaat over de onpartijdigheid van de onderzoeker die het onderzoek gevoerd of medegevoerd heeft; de vrees voor een partijdige bewijsgaring moet evenwel objectief gerechtvaardigd zijn en daarvoor is niet vereist dat het bewijs geleverd wordt dat de onderzoeker effectief partijdig heeft gehandeld en geen onderzoek à décharge gevoerd heeft, maar de rechter moet wel vaststellen dat er objectieve redenen voorhanden zijn die bij de partijen de gewettigde vrees doen ontstaan dat dit het geval geweest is (1). (1) Cass. 11 juni 2013, AR P.13.0428.N, AC 2013, nr. 357.

25 oktober 2016

P.2015.0593.N

AC nr. ...

RECHTSBIJSTAND***- Bureau voor rechtsbijstand - Advies van een advocaat bij het Hof van Cassatie - Toekenning - Voorafgaande consignatie - Bedrag - Omstandigheden***

De rechtsbijstand die aan verzoeker wordt verleend om het advies van een advocaat bij het Hof van Cassatie in te winnen, wordt onderworpen aan de voorafgaande consignatie van een bedrag van 1.000 euro in handen van de ontvanger der registratie wanneer uit de door verzoeker verstrekte toelichtingen en overgelegde stukken blijkt dat zijn inkomsten net onder de door het bureau vastgestelde grens van behoeftigheid liggen, maar hem een omvangrijke erfenis is nagelaten die het voorwerp uitmaakt van een geschil en die hem zou toelaten nog binnen het jaar vrij aanzienlijke tegoeden in ontvangst te nemen.

6 april 2017

G.2016.0248.F

AC nr. ...

- Bureau voor rechtsbijstand - Advies van een advocaat bij het Hof van Cassatie - Toekenning - Voorafgaande consignatie - Bedrag - Omstandigheden

De rechtsbijstand die aan verzoeker wordt verleend om het advies van een advocaat bij het Hof van Cassatie in te winnen, wordt onderworpen aan de voorafgaande consignatie van een bedrag van 1.000 euro in handen van de ontvanger der registratie wanneer uit de door verzoeker verstrekte toelichtingen en overgelegde stukken blijkt dat zijn inkomsten net onder de door het bureau vastgestelde grens van behoeftigheid liggen, maar hem een omvangrijke erfenis is nagelaten die het voorwerp uitmaakt van een geschil en die hem zou toelaten nog binnen het jaar vrij aanzienlijke tegoeden in ontvangst te nemen.

6 april 2017

G.2016.0248.F

AC nr. ...

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN**OP CONCLUSIE**

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Gemotiveerd verzoek om opschorting van de uitspraak - Weigering - Motivering

Krachtens artikel 3, vierde lid, tweede zin, Probaticwet moet de beslissing waarbij de opschorting wordt toegestaan of geweigerd met redenen zijn omkleed overeenkomstig de bepalingen van artikel 195 Wetboek van Strafvordering; wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat de beklaagde de appelrechters gemotiveerd heeft verzocht om de opschorting van de uitspraak van veroordeling toe te staan, beantwoorden deze met de enkele verwijzing naar de aard en de ernst van de feiten dit verzoek niet zoals vereist in artikel 3, vierde lid, tweede zin, Probaticwet (1). (1) Zie Cass. 26 februari 2002, AR P .01.1650.N, AC 2002, nr.133; S. VAN OVERBEKE, De motivering omtrent de opschorting van de uitspraak van de veroordeling en omtrent het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf, RW 1996-1997, 1057; P. HOET, Alternatieve bestraffing: opproefstelling en begeleiding, opschorting, uitstel en probatie-werkstraf, CABG 2006, afl. 4-5, 11.

- Art. 3, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

8 november 2016

P.2015.0724.N

AC nr. ...

REGELING VAN RECHTSGBIED

STRAFZAKEN

Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf - Drukpersmisdrijf

Wanneer de procedure lijkt uit te wijzen dat de strafvordering deels betrekking heeft op de vermenigvuldiging en digitale verspreiding van beelden en tekst die een strafbare menings- uiting kunnen inhouden is de correctionele rechtbank onbevoegd om van de vorderingen van het openbaar ministerie en van de burgerlijke partijen kennis te nemen en is er grond tot regeling van rechtsgebied door de beschikking van verwijzing van de raadkamer te vernietigen en de zaak te verwijzen naar de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Cass. 29 januari 2013, AR P.12.1988.N, AC 2013, nr. 71.

8 november 2016

P.2016.0958.N

AC nr. ...

SOCIALE ZEKERHEID

ALLERLEI

Allerlei - Sociaal Strafwetboek - Misdrijven andere dan die opgesomd in artikel 236 - Artikel 44, Strafwetboek - Teruggave - Toepasselijkheid

Noch uit de tekst van artikel 236 Sociaal Strafwetboek, noch uit de wetsgeschiedenis ervan, blijkt dat het met de invoering van die wetsbepaling de bedoeling was om artikel 44 Strafwetboek niet toe te passen op door het Sociaal Strafwetboek bepaalde misdrijven, andere dan die opgesomd in artikel 236 Sociaal Strafwetboek (1). (1) Zie conclusie OM.

15 november 2016

P.2014.1648.N

AC nr. ...

Allerlei - Sociaal Strafwetboek - Misdrijven andere dan die opgesomd in artikel 236 - Artikel 44, Strafwetboek - Teruggave - Toepasselijkheid

Conclusie van advocaat-generaal Timperman.

15 november 2016

P.2014.1648.N

AC nr. ...

STRAF

VERZACHTENDE OMSTANDIGHEDEN. VERSCHONINGSGRONDEN

Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden - Verzachtende omstandigheden - Onderzoeksgerechten - Correctionalisering - Heromschrijving van het feit door het vonnisgerecht naar een zwaardere misdaad - Nieuwe omschrijving uitdrukkelijk uitgesloten door het onderzoeksgerecht - Bevoegdheid - Aanneming verzachtende omstandigheden door het vonnisgerecht - Vereiste

Conclusie van advocaat-generaal Timperman.

15 november 2016

P.2016.0773.N

AC nr. ...

Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden - Verzachtende omstandigheden - Onderzoeksgerechten - Correctionalisering - Heromschrijving van het feit door het vonnisgerecht naar een zwaardere misdaad - Nieuwe omschrijving uitdrukkelijk uitgesloten door het onderzoeksgerecht - Bevoegdheid - Aanneming verzachtende omstandigheden door het vonnisgerecht - Vereiste

Wanneer het onderzoeksgerecht met aanneming van verzachtende omstandigheden een beklaagde wegens een gecorrectionaliseerde misdaad heeft verwezen naar de correctionele rechtbank, kan de correctionele rechtbank en in hoger beroep het hof van beroep die misdaad heromschrijven naar een zwaardere misdaad, ook als het onderzoeksgerecht die zwaardere omschrijving uitdrukkelijk heeft uitgesloten, zonder dat vereist is dat het vonnisgerecht na die heromschrijving naar een zwaardere misdaad zelf verzachtende omstandigheden aanneemt; de door het onderzoeksgerecht aangenomen verzachtende omstandigheden gelden immers ook voor het door de vonnisrechter heromschreven feit (1). (1) Zie conclusie OM.

15 november 2016

P.2016.0773.N

AC nr. ...

STRAFUITVOERING

- Terbeschikkinggestelde veroordeelde - Verzoek om uitgaansvergunning - Horen van terbeschikkinggestelde veroordeelde

De omstandigheid dat het verkrijgen van een uitgaansvergunning een recht uitmaakt voor de ter beschikking gestelde veroordeelde, heeft niet tot gevolg dat hij steeds moet worden gehoord over zijn desbetreffende verzoek; wanneer de strafuitvoeringsrechtbank het overeenkomstig artikel 95/13, § 2, Wet Strafwitvoering niet nuttig acht die veroordeelde te horen en hijzelf dat niet vraagt, levert het feit dat hij niet is gehoord geen miskenning op van het recht op een eerlijk proces.

25 oktober 2016

P.2016.0981.N

AC nr. ...

- Strafwitvoeringsrechtbank - Verzoek om strafuitvoeringsmodaliteit - Afwijzing - Reclasseringsplan onvoldoende recidive beperkend - Motiveringsplicht

Geen enkele bepaling verplicht de strafuitvoeringsrechtbank die oordeelt dat het door een tot vrijheidsstraf veroordeelde gedetineerde voorgelegde reclasseringsplan onvoldoende recidive beperkend is, uit te leggen welk individueel reclasseringsplan op dat punt wel voldoet om een strafuitvoeringsmodaliteit te verkrijgen.

15 november 2016

P.2016.1037.N

AC nr. ...

- Terbeschikkinggestelde veroordeelde - Verzoek om uitgaansvergunning - Rechtszitting

Krachtens artikel 95/13, § 2 en § 3, Wet Strafvordering kan de strafuitvoeringsrechtbank ambtshalve beslissen een rechtszitting te organiseren om de ter beschikking gestelde veroordeelde te horen over zijn verzoek om een uitgaansvergunning en moet zij dat doen wanneer die veroordeelde het vraagt; de aldus bedoelde rechtszitting is deze die de strafuitvoeringsrechtbank organiseert alvorens te beslissen over het verzoek van de ter beschikking gestelde veroordeelde en niet deze waarop die rechtbank het vonnis uitspreekt dat de beslissing over dat verzoek bevat (1).

(1) Zie Cass. 13 maart 2013, AR P.13.0320.F, AC 2013, nr. 181; Cass. 4 maart 2014, AR P.14.0271.N, AC 2014, nr. 172.

25 oktober 2016

P.2016.0981.N

AC nr. ...

- Strafvordering - Vonnis

Er is slechts tegenstrijdigheid in de motivering wanneer de redenen van eenzelfde rechterlijke beslissing onderling tegenstrijdig zijn zodat de tegenstrijdigheid van de redenen van een vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank met de redenen van een vorig vonnis van die rechtbank dan ook geen motiveringsgebrek oplevert als bedoeld bij artikel 149 Grondwet; de vonnissen van de strafuitvoeringsrechtbank doen geen uitspraak over de strafvordering en hebben bijgevolg geen gezag van gewijsde en aldus is die rechtbank niet gebonden door de motivering van haar vroegere vonnissen.

25 oktober 2016

P.2016.0981.N

AC nr. ...

TERUGGAVE**- Sociaal Strafwetboek - Misdrijven andere dan die opgesomd in artikel 236 - Artikel 44, Strafwetboek - Toepasselijkheid**

Conclusie van advocaat-generaal Timperman.

15 november 2016

P.2014.1648.N

AC nr. ...

- Sociaal Strafwetboek - Misdrijven andere dan die opgesomd in artikel 236 - Artikel 44, Strafwetboek - Toepasselijkheid

Noch uit de tekst van artikel 236 Sociaal Strafwetboek, noch uit de wetsgeschiedenis ervan, blijkt dat het met de invoering van die wetsbepaling de bedoeling was om artikel 44 Strafwetboek niet toe te passen op door het Sociaal Strafwetboek bepaalde misdrijven, andere dan die opgesomd in artikel 236 Sociaal Strafwetboek (1). (1) Zie conclusie OM.

15 november 2016

P.2014.1648.N

AC nr. ...

VERJARING**STRAFZAKEN**

Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Rechten van de Mens - Verdrag Rechten van de Mens - Artikel 6 - Artikel 6.1 - Redelijke termijn in strafzaken - Overschrijding - Toepassing van de schorsingsgronden van de verjaring van de strafvordering - Draagwijdte

De rechter moet de bij de wet bepaalde schorsingsgronden van de verjaring toepassen ook al is de redelijke termijn op het ogenblik van het zich voordoen van deze gronden overschreden; de verplichting de overschrijding van de redelijke termijn te remediëren, laat niet toe anders te oordelen (1). (1) Zie J. ROZIE, «Het nieuwe artikel 21ter van de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering: de rechtsgevolgen bij overschrijding van de redelijke termijn», T.Strafr. 2001, 3-7.

8 november 2016

P.2016.0372.N

AC nr. ...

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER

GEWONE OPSCHORTING

Gewone opschorting - Weigering - Motivering

Krachtens artikel 3, vierde lid, tweede zin, Probatiwewet moet de beslissing waarbij de opschorting wordt toegestaan of geweigerd met redenen zijn omkleed overeenkomstig de bepalingen van artikel 195 Wetboek van Strafvordering; wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat de beklaagde de appelrechters gemotiveerd heeft verzocht om de opschorting van de uitspraak van veroordeling toe te staan, beantwoorden deze met de enkele verwijzing naar de aard en de ernst van de feiten dit verzoek niet zoals vereist in artikel 3, vierde lid, tweede zin, Probatiwewet (1). (1) Zie Cass. 26 februari 2002, AR P .01.1650.N, AC 2002, nr.133; S. VAN OVERBEKE, «De motivering omtrent de opschorting van de uitspraak van de veroordeling en omtrent het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf», RW 1996-1997, 1057; P. HOET, «Alternatieve bestraffing: opproefstelling en begeleiding, opschorting, uitstel en probatie-werkstraf», CABG 2006, afl. 4-5, 11.

- Art. 3, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

8 november 2016

P.2015.0724.N

AC nr. ...

VERZEKERING

LANDVERZEKERING

Landverzekering - Dekking - Uitsluiting - Opzettelijke fout van de verzekerde

De opzettelijke fout veronderstelt de wil om een schade te veroorzaken die voortvloeit uit de totstandkoming van een door de verzekeringsovereenkomst gedekt risico, het is niet vereist dat de verzekerde de bedoeling heeft gehad de schade te veroorzaken zoals ze zich heeft voorgedaan (1). (1) Zie Cass. 24 april 2009, AR C. 07.0471.N, AC 2009, nr. 278; Cass. 26 oktober 2011, AR P. 11.0561.F, AC 2011, nr. 574.

- Art. 8, eerste lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

23 februari 2017

C.2015.0243.F

AC nr. ...

VERZET

- Strafzaken - Verstekbeslissing - Verzet door de verstekdoende partij - Beslissing die het verzet ongedaan verklaart - Hoger beroep van de verzetdoende partij - Devolutive werking

Volgens artikel 187, § 9, tweede lid, Wetboek van Strafvordering houdt het hoger beroep tegen de beslissing die het verzet als ongedaan beschouwt in dat de grond van de zaak aanhangig wordt gemaakt bij de rechter in hoger beroep, ook al is er geen hoger beroep ingesteld tegen het bij verstek gewezen vonnis; daaruit volgt dat de rechter in hoger beroep over de zaak zelf uitspraak moet doen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

11 januari 2017

P.2016.1085.F

AC nr. ...

- Strafzaken - Samenloop tussen hoger beroep en verzet - Verzet ongedaan verklaard

Artikel 187, § 4, Wetboek van Strafvordering bepaalt dat ten gevolge van het verzet de veroordeling bij verstek voor niet bestaande wordt gehouden, behoudens in de gevallen bedoeld in paragrafen 5 tot 7; paragraaf 6 heeft betrekking op het geval waarin het verzet als ongedaan wordt beschouwd; daaruit volgt dat wanneer het verzet als ongedaan wordt beschouwd, de veroordelende beslissing die uitgesproken werd bij verstek, blijft bestaan zodat het hoger beroep tegen die beslissing zijn voorwerp behoudt en dat het gerecht in hoger beroep, dat kennisneemt van een regelmatig ingesteld rechtsmiddel, uitspraak moet doen over de zaak zelf binnen de grenzen van de grieven die in het bij artikel 204 Wetboek van Strafvordering bepaalde verzoekschrift worden aangevoerd (1). (1) Zie concl. OM in Pas.

- Artt. 187, 202, 203 en 204 Wetboek van Strafvordering

25 januari 2017

P.2016.1126.F

AC nr. ...

- Strafzaken - Nieuw artikel 187, § 6, 1°, Wetboek van Strafvordering - Datum - Toepasselijkheid

Artikel 187, Wetboek van Strafvordering werd vervangen bij artikel 83, Wet Wijziging Strafrecht en Strafvordering; krachtens artikel 143, eerste lid, Wet Wijziging Strafrecht en Strafvordering treedt artikel 83 in werking op 1 maart 2016 en krachtens artikel 143, tweede lid, van dezelfde wet is artikel 83 van toepassing op het verstek dat een partij na 29 februari 2016 laat gaan waaruit volgt dat artikel 187, § 6, 1°, (nieuw) Wetboek van Strafvordering enkel toepasselijk is indien het verzet is ingesteld tegen een beslissing die werd genomen op een verstek gelaten door een partij na 29 februari 2016.

25 oktober 2016

P.2016.0696.N

AC nr. ...

- Strafzaken - Samenloop tussen hoger beroep en verzet - Verzet ongedaan verklaard

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

25 januari 2017

P.2016.1126.F

AC nr. ...

- Strafzaken - Verstekbeslissing - Verzet door de verstekdoende partij - Beslissing die het verzet ongedaan verklaart - Hoger beroep van de verzetdoende partij - Devolutieve werking

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

11 januari 2017

P.2016.1085.F

AC nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

STRAFZAKEN

Strafzaken - Strafvordering - Motivering - Tegenstrijdigheid - Strafwitvoering - Strafwitvoeringsrechtbank - Vonnis

Er is slechts tegenstrijdigheid in de motivering wanneer de redenen van eenzelfde rechterlijke beslissing onderling tegenstrijdig zijn zodat de tegenstrijdigheid van de redenen van een vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank met de redenen van een vorig vonnis van die rechtbank dan ook geen motiveringsgebrek oplevert als bedoeld bij artikel 149 Grondwet; de vonnissen van de strafuitvoeringsrechtbank doen geen uitspraak over de strafvordering en hebben bijgevolg geen gezag van gewijsde en aldus is die rechtbank niet gebonden door de motivering van haar vroegere vonnissen.

25 oktober 2016

P.2016.0981.N

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Samenstelling van de rechtbank - Rechter die niet alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond

Wanneer uit de stukken van de rechtspleging niet blijkt dat het vonnis is gewezen door de rechters die alle rechtszittingen waarop de zaak werd behandeld hebben bijgewoond, dient die beslissing te worden vernietigd (1). (1) Cass. 14 oktober 2003, AR P.03.0513.N, AC 2003, nr. 495; Cass. 15 maart 2006, AR P. 05.1425.F, AC 2006, nr. 152.

- Art. 779 Gerechtelijk Wetboek

8 november 2016

P.2015.0352.N

AC nr. ...

VORDERING IN RECHTE

- Afstand van rechtsvordering in conclusie - Uitwerking

Het enkele feit dat een eiser in conclusie afstand doet van zijn rechtsvordering, volstaat niet om die afstand uitwerking te laten hebben; de afstand heeft slechts uitwerking nadat hij door de rechter na toetsing aan de wettelijke voorwaarden is verleend.

- Art. 821 Gerechtelijk Wetboek

15 november 2016

P.2015.0571.N

AC nr. ...

WEGVERKEER

WEGVERKEERSREGLEMENT VAN 01-12-1975

Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4 - Artikel 12.4bis - Voorrang aan de weggebruikers van een fietspad - Tegenstrijd met het verkeersbord B9 houdende aanduiding van een voorrangsweg

Indien op een verkeerssituatie zowel de ingevolge het verkeersbord B9 bepaalde voorrang als de ingevolge artikel 12.4bis Wegverkeersreglement bepaalde voorrang van toepassing kunnen zijn, primeert volgens artikel 6.2 Wegverkeersreglement de ingevolge het verkeersbord B9 bepaalde voorrang.

8 november 2016

P.2015.0444.N

AC nr. ...

Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 6 - Waarde van de bevelen van de bevoegde personen, van de verkeerstekens en van de verkeersregels - Artikel 6.2 - Volgorde

De door artikel 12.4bis Wegverkeersreglement bepaalde voorrang voor de weggebruikers die gebruik maken van een fietspad is een verkeersregel in de zin van artikel 6.2 Wegverkeersreglement.

8 november 2016

P.2015.0444.N

AC nr. ...

Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4 - Artikel 12.4bis - Voorrang aan de weggebruikers van een fietspad - Draagwijdte van de bepaling

De door artikel 12.4bis Wegverkeersreglement bepaalde voorrang voor de weggebruikers die gebruik maken van een fietspad is een verkeersregel in de zin van artikel 6.2 Wegverkeersreglement.

8 november 2016

P.2015.0444.N

AC nr. ...

Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 60 - Artikel 60.1 - Verkeerstekens - Verkeersborden

Krachtens artikel 6.2 Wegverkeersreglement gaan de verkeerstekens boven de verkeersregels en overeenkomstig artikel 60.1 Wegverkeersreglement zijn verkeersborden een categorie van verkeerstekens; de door artikel 6.2 Wegverkeersreglement bedoelde volgorde is slechts van toepassing indien de verkeerstekens en de verkeersregels tegenstrijdig zijn (1). (1) Cass. 21 oktober 1987, AR 5771, AC 1987-88, nr. 103; Cass. 22 mei 2001, AR P.99.1527.N, AC 2001, nr. 301.

8 november 2016

P.2015.0444.N

AC nr. ...

Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 6 - Waarde van de bevelen van de bevoegde personen, van de verkeerstekens en van de verkeersregels - Artikel 6.2 - Volgorde - Voorrang van verkeerstekens boven verkeersregels - Draagwijdte

Krachtens artikel 6.2 Wegverkeersreglement gaan de verkeerstekens boven de verkeersregels en overeenkomstig artikel 60.1 Wegverkeersreglement zijn verkeersborden een categorie van verkeerstekens; de door artikel 6.2 Wegverkeersreglement bedoelde volgorde is slechts van toepassing indien de verkeerstekens en de verkeersregels tegenstrijdig zijn (1). (1) Cass. 21 oktober 1987, AR 5771, AC 1987-88, nr. 103; Cass. 22 mei 2001, AR P.99.1527.N, AC 2001, nr. 301.

8 november 2016

P.2015.0444.N

AC nr. ...

Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 60 - Artikel 60.1 - Verkeerstekens - Verkeersborden - Verkeersbord B9 - Voorrangsweg - Tegenstrijd met de bepaling van artikel 12.4bis Wegverkeersreglement

Indien op een verkeerssituatie zowel de ingevolge het verkeersbord B9 bepaalde voorrang als de ingevolge artikel 12.4bis Wegverkeersreglement bepaalde voorrang van toepassing kunnen zijn, primeert volgens artikel 6.2 Wegverkeersreglement de ingevolge het verkeersbord B9 bepaalde voorrang.

8 november 2016

P.2015.0444.N

AC nr. ...

WEGVERKEERSWET***Wetsbepalingen - Art. 62 - Snelheidsmeting van een voertuig anders dan de gevallen bedoeld in artikel 62, tweede en derde lid - Proces-verbaal - Bijzondere bewijswaarde - Grens - Beoordeling door de rechter - Toezicht door het Hof***

Wanneer een toestel wordt gebruikt om de snelheid te meten van een voertuig, anders dan in de door artikel 62, tweede en derde lid, Wegverkeerswet bedoelde gevallen, is de bijzondere bewijswaarde van het proces-verbaal beperkt tot de zintuiglijke vaststellingen van de verbalisant met betrekking tot dat voertuig, de omstandigheden waarin de meting gebeurde en de aflezing van het resultaat van de meting; het staat aan de rechter te oordelen of op basis van deze vaststellingen, die overeenkomstig artikel 62, eerste lid, Wegverkeerswet, tot bewijs van het tegendeel geacht worden waar te zijn, de overtreding van de Wegverkeerswet of de uitvoeringsbesluiten bewezen is en het Hof gaat enkel na of de rechter die beslissing heeft kunnen gronden op de door hem gedane vaststellingen.

- Art. 62 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

15 november 2016

P.2016.0811.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 62 - Plaatsing van vaste en mobiele flitspalen - Geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens - Aangifte bij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer - Aangifte van alle gebruikte flitspalen - Wettigheid

Aangezien artikel 17, § 1, eerste lid, en § 3 Wet Verwerking Persoonsgegevens betrekking heeft op de aangifte bij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van één of meer geautomatiseerde verwerkingen van gegevens die voor de verwezenlijking van een doeleinde of van verscheidene samenhangende doeleinden bestemd zijn, voldoet de voorafgaande aangifte van alle vaste en mobiele flitspalen die gebruikt worden in een politiezone aan de wettelijke vereiste zonder dat daarenboven een individuele aangifte van elk apparaat afzonderlijk vereist is.

- Art. 17, § 1, eerste lid, en § 3 Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

25 januari 2017

P.2016.1006.F

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 62 - Proces-verbaal - Bijzondere bewijswaarde

De door artikel 62, eerste lid, Wegverkeerswet bepaalde bijzondere bewijswaarde geldt alleen voor de door een bevoegd overheidspersoon in het proces-verbaal van overtreding opgenomen zintuiglijke vaststellingen (1). (1) Cass. 16 september 2014, AR P.13.1871.N, AC 2014, nr. 527.

15 november 2016

P.2016.0811.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 62 - Proces-verbaal dat bewijs oplevert tot bewijs van het tegendeel - Bijzondere bewijswaarde - Persoonlijke betrokkenheid verbalisant bij het vastgestelde misdrijf - Gevolg - Toepassing - Beoordeling door de rechter - Aard - Toezicht door het Hof

De bijzondere bewijswaarde zolang het tegendeel niet is bewezen van de processen-verbaal opgesteld door de overheidspersonen die de Koning aanwijst om toezicht te houden op de Wegverkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten geldt niet wanneer de verbalisant van een dergelijk proces-verbaal persoonlijk betrokken is bij het misdrijf dat het voorwerp uitmaakt van dit proces-verbaal, maar de enkele omstandigheid dat de verbalisant deelneemt aan het verkeer en bij die deelname een overtreding vaststelt en daarvan proces-verbaal opstelt, volstaat niet om te oordelen dat de verbalisant persoonlijk betrokken is; de rechter beoordeelt in feite, mitsdien onaantastbaar, of de verbalisant betrokken partij is en het Hof gaat enkel na of de rechter zijn beslissing over de persoonlijke betrokkenheid van de verbalisant heeft kunnen gronden op de door hem gedane vaststellingen (1). (1) Zie concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH bij Cass. 11 december 2013, AR P.13.1300.F, Pas. 2013, nr. 677.

- Art. 62, eerste lid Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

15 november 2016

P.2016.0811.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 67bis - Voertuig waarop een fietsdrager is gemonteerd - Fietsdrager waarop een reproductie van een kentekenplaat is aangebracht - Overtreding met het voertuig op de Wegverkeerswet - Beoordeling door de rechter

Uit de artikelen 67bis Wegverkeerswet en 30, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 betreffende de inschrijving van voertuigen volgt dat indien op een voertuig een fietsdrager is gemonteerd waarop een reproductie van de kentekenplaat is aangebracht, de rechter mag aannemen dat die kentekenplaat werd uitgereikt voor het motorvoertuig waarop die fietsendrager is aangebracht en dat de natuurlijke persoon op wiens naam dit motorvoertuig is ingeschreven, wordt vermoed de met de met dit voertuig begane overtredingen op de Wegverkeerswet en de uitvoeringsbesluiten ervan te hebben begaan; deze kan daarvan het tegenbewijs leveren.

15 november 2016

P.2015.0989.N

AC nr. ...